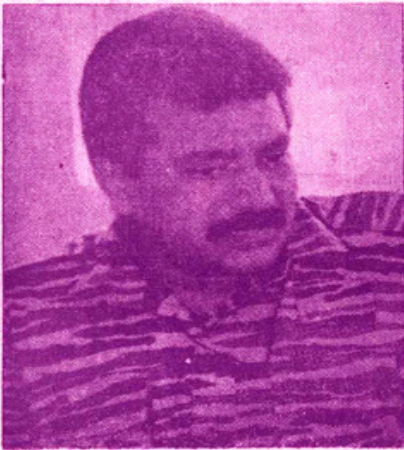

விடுதலைப்புலிகள்

எமது இலட்சிய உறுதிக்கு உரமுட்டிய தியாகிகள்

மாவீரர்களை கௌரவித்து தலைவர் பிரபாகரன் அஞ்சலிச் செய்தி

“நான் உயிருக்கு உயிராக நேசித்த தோழர்கள், என்னுடன் தோளோடு தோள்நின்று போராடிய தளபதிகள், நான் பல்லாண்டு காலமாக வளர்த்துக் கொடுத்த போராளிகள் களத்தில் வீழ்ந்தபோதெல்லாம் எனது இதயம் வெடிக்கும் ஆயினும் சோகத்தால் நான் சோர்ந்து போவதில்லை. இந்த இழப்புகள் எனது இலட்சிய உறுதிக்கு மேலும் உரமுட்டியிருக்கிறது”
இவ்வாறு தமிழீழத்தின் தேசியத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் இரண்டாவது மாவீரர் நாளையொட்டி வெளியிட்ட அஞ்சலிச் செய்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அச் செய்தியின் முழு விபரம் வருமாறு:

எமது அன்றிற்கும் மதிப்பிற்குரிய தமிழர் மக்களே! தமிழீழ தேசிய சுதந்திரப்போரில் வீர மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்ட எமது வீரர்களின் இரண்டாம் ஆண்டு நினைவு நாளாக எதிர்வரும் கார்த்திகை 27ம் நாள் நினைவு கூரப்படுகின்றது. இதுவே எமது தேசிய நாளுமாகும். எமது வீர சுதந்திர வரலாறு இந்த

மாவீரர்களின் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களது இறப்புகள் அர்த்தமற்ற இழப்புகள் அல்ல. “இந்த வீரர்களின் சாவுகள் எமது சரித்திரத்தையே இயக்கும் உந்து சக்தியாக, எமது போராட்டத்தின் உயிர்மூச்சாக, எமது போராளிகளின் உறுதிக்கு உத்வேகமளிக்கும் ஊக்கு சக்தியாக அமைந்துவிட்டது. இந்த மாவீரர்கள் காலத்தால் சாகாத சிரஞ்சீவிகள். சுதந்திரச் சிற்பிகள். எமது மண்ணிலே ஒரு மாபெரும் விடுதலை எழுச்சிக்கு

வித்திட்டுச் சென்ற வீரமறவர்கள். எமது இனத்தின் சுதந்திரத்திற்காக, கௌரவத்திற்காக, பாதுகாப்பிற்காக தமது இன்னுயிரை அர்ப்பணித்துள்ள இந்த மகத்தான தியாகிகள் காலம் காலமாக எமது இதயக் கோவிலில் பூசிக்கப்படவேண்டியவர்கள்.”
ஒரு விடுதலை வீரன் சாதாரண வாழ்க்கையை வாழும் ஒரு சாதாரண மனிதப் பிறவி அல்ல. அவன் ஒரு இலட்சியவாதி.
(11 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

முஸ்லிம்களால் ஒரு நெருக்கடி

- ★ கிழக்கில் மட்டும் 4000 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்
- ★ இவர்களில் 2000 மக்கள் முஸ்லிம்களால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

தமிழீழ விடுதலைப்போராட்டம் இன்று ஒரு புதிய நெருக்கடியைச் சந்தித்துள்ளது. இலங்கையிலும் சிங்களப்பேரினவாதத்தால் நசுக்கப்பட்டுவந்த தமிழர்கள்- இன்று - முஸ்லிம் காதையர்களின் கொலைவெறிக்குள்ளும் அகப்பட்டு சொல்லொணாத துயர்களை அடைந்து வருகின்றனர். சிங்கள ஆக்கிரமிப்புக்கெதிராக தமிழர்களுடனேர்ந்து போராடவேண்டிய தமிழீழ முஸ்லிம்கள் எந்தவிதமான தீர்க்கதரிசனப் பார்வையும் இல்லாது சிங்களப்பேரினவாதத்திற்கு உட்பட்டு தமிழினஅழிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர்.
இத்தகைய செயல்கள் தமிழீழத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள் தொடர்பான எமது நிலைப்பாட்டில் நாம் வைத்திருந்த நம்பிக்கையைச் சிதைத்துள்ளது.
கடந்த ஆனிமாதம் 11ஆம் திகதி(11.06.90) தொடல்பு போரைத்தொடர்ந்து அம்மாதம் 11ஆம் திகதி(11.06.90) தொடல்பு பாறை, மட்டக்களப்பு, திருக்கிய தமிழீழ - சிறிலங்காப் கோணமலைப் பகுதிகளில்

ஆயுதம்தாங்கிய முஸ்லிம் குடும்பங்களினால் தமிழ் மக்கள்கூட்டம் கூட்டமாகப்படுகொலை செய்யப்பட்டு வருகின்றனர்.
பிரகந்தனமான முறையில் தமிழ்ப்பெண்கள் முஸ்லிம் காதையர்களினால் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாகின்றனர்.
சிறுவர்கள், பெண்கள், முதியவர்கள் என்ற பேதமில்லாது காட்டுமிராண்டித்தனமாக வெட்டியும், குத்தியும் கொல்லப்படுகின்றார்கள்.
கொல்லப்படும் தமிழர்களின் தலைகள் கொய்யப்பட்டு சாக்கிலுள் கட்டி கடலினுள் வீசப்படுகிறது.

படுகொலை செய்யப்படும் இளைஞர்களினதும், இளம்பெண்களினதும் சடலங்கள் சோடிசோடியாகக், கட்டி ஆற்றில் எறிந்து மிஸ்சத்தனமான இரசனைகளை முஸ்லிம் காதையர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றனர்.
பாண்டிருப்பு கல்முனை, வீரமுனை, சொறிகல்முனை... இவைபோன்ற அம்பாறை மாவட்டத்திலிருக்கும் பல தமிழர் கிராமங்கள் பூண்டோடு அழிக்கப்பட்டு அங்கே முஸ்லிம் குடியேற்றங்களை உருவாக்கி மண்ணை அபகரிக்கும் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகின்றது.

தீவிர மதவெறிபிடித்த முஸ்லிம் காதையர்களின் வெறிச் செயல்களினால் கிழக்கு மாகாணத்தின் (தென் தமிழீழம்) பெரும் பகுதியில் தமிழர்கள் சொந்த இடங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டு விட்டார்கள்.
தமிழ்பேசும் மக்கள் என்ற ரீதியில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் முஸ்லிம்களையும் முழுமையாக இணைத்து போராட்டத்தை நடாத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் முஸ்லிம் சமூகத்துடன் ஒரு சமூகமான உறவை ஏற்படுத்தவும், தனித்துவமான அவர்களுடைய மதக் கலாச்சாரங்களைப் பூரித்துக் கொண்டு பல்வேறு விதமான எதிர்ப்புகள், சதிக்குக்கு மத்தியிலும் - முஸ்லிம் மக்களை அணிதிரட்ட முயன்றோம்.
(11 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

மட்டக்களப்பு பிராந்தியத் தளவறி செவ்வீ

அரசியல் - பூகோள ரீதிகளில் சிக்கல்களும், பிரச்சனைகளுள் நிறைந்த மட்டக்களப்பு - அம்பாறைப் பிராந்தியத்தின் தளவறி யாக 1987 ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

அன்றிலிருந்து அப்பிராந்தியத்தில் எமது இராணுவ - அரசியற் செயற்பாடுகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்து போராட்ட நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றார்.

அவருடன் ஒரு செவ்வீ.....

சேவ்வீ:— O
பதில்:— Δ

Q தற்போதைய போரின் ஆரம்பப் பெற்றி மட்டக்களப்பில்தான் உருவானது என்று பத்திரிகைகள் அனைத்தும் குறிப்பிடுகின்றன. இது பற்றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

Δ இங்கை அரசுடன் எமது இயக்கம் ஒரு பேச்சுவார்த்தையை நடாத்திவந்தது. ஒரு நல்லுவாடிப்படையில், நம் பிக்கையின் அடிப்படையில் இப்பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன. இந்த வேளையிலும் கிழக்கு மாகாணத்தில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன, பல புதிய இராணுவ அணிகள் வரவழைக்கப்பட்டு பலப்படுத்தப்பட்டன, அதே சமயம் சில சம்பவங்கள் எமக்கு எதிராக திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டன. எமது அம்பாறை முகாமிலிருந்து விடுமுறையில் சென்ற ஒரு போராளி, மல்லத்தை சிறிலங்கா படையினர் தடுப்புக் குடியில் இறக்கப்பட்டு மகது செய்யப்பட்ட வேளையில், அவர்தான் வந்த விடயத்தைக் கூறிய போது அவர் தாக்கப்பட்டு இறந்துச் செல்லப்பட்ட வேளையில் அப்போராளி "சயனைட்" அருந்தி வீரமரணமடைந்தார். (அவருடைய பெயர் லெவ் லெப் தரணி) அதே வேளை இறக்காமல் என்ற இடத்திலிருந்து எமது செயலகத்திற்கு வந்த சிறிலங்கா படையினர் அதன்மீது சுரண்டலை நடத்தினர். மட்டு - அம்பாறைப் பிராந்தியத்தில் பல காவல் துறை நிலையங்கள் புத்தாக்கத் திறக்கப்பட்டன, இவ்வளவெல்லாம் நடந்தும் எமது போராளிகள் மிகவும் கட்டுப்பாட்டுடனும், பொறுமையுடனும் இருந்தார்கள். கொழும்பில் பிச்சு வார்த்தை நடாத்திய எமது குழு வினாக்கு நாம் இதைத் தெரிவித்தோம். இது பற்றி சிறிலங்கா அரசுடன் அவர்கள் கதைத்தபோது சிறிலங்கா அரசு அதை ஒரு பொருட்டாகக் கருதவில்லை.

மட்டக்களப்பு பொலிஸ் நிலையத்தில் சாதாரண ஒரு தாய் பொது மகளை ஒரு சிங்களப் பொதுமகன் தாக்க விட்டார். இதற்கு நாம் காரணம் கேட்கச் சென்றபோது

படையினர் எம்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தனர். அப்போது தவிர்க்க முடியாத நிலையில் நாம் அப்போலிஸ், நிலையத்தை முற்றுசெய்தோம். அதே சமயம் எமக்கெதிரான தாக்குதல் நடவடிக்கைக்காக சகலப் பொலிஸ் நிலையங்களிலும், இராணுவ முகாம்களிலிருந்தும் படையினர் வெளியே வந்த போது நாம் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் - மட்டு அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள சசல போலிஸ் நிலையங்களையும் முற்றுசெய்து ஆயத்தங்களையும் கைப்பற்ற வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது.

Q தற்போதைய போரில் மட்டு அம்பாறை மாவட்டங்களில் பல மீளினருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு எவ்வளவு?

Δ இதுவரையில் 250க்கு மேற்பட்ட படையினர் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். ஏறக்குறைய 300க்கும் மேற்பட்ட படையினர் எமது மிதி வெடிகளினால் சாக்ளை இழந்துள்ளனர். மேலும் பல நூறு படையினர் படுகாயமடைந்துள்ளனர்.

Q இவ்வளவு பொலிஸ் நிலையங்களையும் முகாம்களையும் ஒரே நேரத்தில் உங்களால் எவ்வாறு சமாளிக்க (தாக்குப்பிடிக்க) முடிந்தது?

Δ நாங்கள் இவ்வாறான சண்டைக்கான எந்தவித முன்னேற்பாட்டுடனும் இருக்கவில்லை. ஆனால் திடீரென எம்மீது அழிப்பு யுத்தம் துவங்கிய போது, எம்முடைய சகல குழுக்களையும், உசார் படுத்தி, படையினரைத் தாக்கி ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றிச் சென்றோம். ஆனால் நாம் சண்டைக்குத் தயாராக இருந்திருப்போமானால், நாம் கைப்பற்றியதை விட, கூடுதலான இராணுவ முகாம்களை கைப்பற்றியிருப்போம். நாங்கள் போருக்கு தயாராக இருக்கவில்லை. ஆனால் சிறிலங்கா அரசு போருக்கான தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டிருந்தது எமக்குத் தெரியும்.

Q மட்டு - அம்பாறையில் தற்போதைய போரில் போராளிகள் தரப்பில் எவ்வளவு பேர் வீரமரணமடைந்திருக்கிறார்கள்?

Δ தற்போதைய 4 மாதக் கால போரில் மட்டு - அம்பாறை மாவட்டத்தில் 152 போராளிகள் வீரமரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

Q வலமாகாணத்தின் பெரும் பகுதி விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருக்கிறது. அண்மையில் கூட யாழ்கோட்டை இராணுவமுகாம் புலிகளினால் கைப்பற்றப்பட்டு அங்கு புலிக்கொடியும் பதக்கிதழ், மட்டு - அம்பாறை பிராந்தியத்தில் நீங்கள் நகர்ப்பகுதியிலிருந்து மீள் வாக்விருப்ப போல் தெரிகிறது. இதற்கான காரணம் என்னவென்று சொல்லமுடியுமா?

Δ நாம் ஒரு போதும் மட்டக்களப்பையோ அல்லது இப்பிராந்தியத்திலுள்ள நகர்ப்பகுதிகளையோ எமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துள்ளோம் எனச் சொல்லவில்லை.

தமிழ்மீதுள்ள எமது போராளிகள் அனைவரும் தலைவர் பிரபாகரனால் வழி நடத்தப்படுகின்றனர். இங்கு எமது நகர்ப்புறம் வாவிசளாயும், கடலாயும் குழப்பட்டு ஒரு புலியியல் அமைப்புடன் இருப்பதால் எமக்கு சார்பான ஒரு போர் குழல் தற்போதைய நிலையில் இங்கு இல்லை. அத்துடன் அதற்குள் அதிக எண்ணிக்கையையே போராளிகளுடன் இடந்து நாம் போராடிக்கொண்டிருக்கும் போது, எமக்குச் சில விளாசை இழப்புகள் ஏற்பட்டன. இதைத் தடுக்கவும், எம்முடைய குழுக்களை மேலதிகமாகத் தேவைப்படுத்தக் குறித்துப் பிரேரணிக்கவும் நாம் நகர்ப்பகுதியை விட்டுப் பின்வாங்கினோம்.

Q தற்போதைய போரில் வீரமரணமடைந்த பெண் கொணர்ந்தவர்கள் (மட்டு - அம்பாறைப் பிராந்தியத் துணைத் தளவறி) பற்றி சற்று கூறவீர்களா?

Δ தமிழினத்தின் மீது சிங்கள அரசு மிகப்பெரிய தீர்ப்பு கொளையைக் கட்டவில்லையென்று 1983 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளாவெளியைப் பற்றி பிடமாகக் கொண்ட சிற்றம்பலம் என்ற நிக், தன்னை ஒரு விடுதலை வீரனாக, விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் இணைத்துக் கொண்டார்.

எனான நிகள் தனது சொந்தப் பிரதேசத்திலே போராட்ட விரும்பி, இங்கு வந்து திறமையான ஒரு போர் வீரனாகச் செயற்பட்டார். போராட்டக் கடைமைகளைச் செய்து பல தாக்குதல்களில் திறமையுடன் பங்காற்றினார். இக்காலகட்டத்தில் இவர் சில தாக்குதற்குழுக்களுக்கு பொறுப்பாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். மட்டு - அம்பாறைப் பிராந்தியத்தில் நிக்முந்த குறிப்பிடும்படியான தாக்குதலில் இவரின் பங்கு அளப்பரியது என்பது மக்களும், போராளிகளும் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம். பின்னர் இவர் மட்டு - அம்பாறைப் பிராந்திய துணைப்பாறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார். நான் வேறு இடங்களுக்குச் சென்றாலோ, அல்லது வேறுவிடங்களில் பங்குபற்றிச் சென்றாலோ இவர்தான் இங்கு பொறுப்பாக இருந்து செயற்படுவார். இந்திய ஆக்கிரமிப்புப்படைகளுக்கு எதிரான போர் காலத்தில் திறமையாகச் செயற்பட்டார். இப்பகுதியின் படுவார்களை கொக்கட்டிச் சோலைப் பிரதேசங்களில் இந்தியப்படைகளை திறமையாகச் செய்த பலதாக்குதல்களை இவர் நடாத்தினார். அத்துடன் இத்தியாவால் வளர்க்கப்பட்ட தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் என்ற இந்திய அடிவருடிக் குழுக்களை அழிப்பதற்காக எம்மால் மேற்கொண்ட பட்ட இராணுவ நடவடிக்கையின் பெரும் பகுதிகளுக்கு நிகள் தான் தலைமை தாங்கியார்.

Q இவ்வாறான ஒரு சிறந்த போர் வீரனை நாம் பெற்றிருந்தமையால், இப்பகுதியில் நாம் சிறந்த பல தாக்குதல் சாதனைகளைப் புரியக் கூடியதாக இருந்து எப்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்று.

Q பொதுவாக, எப்போதும் இந்த மட்டு - அம்பாறைப் பிராந்தியத்தில் தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையே பதற்ற நிலை நிலங்கொண்டே இருக்கிறதே இதற்கான காரணம் என்னவென்று நினைக்கின்றீர்கள்?

Δ பொதுவாக எமது பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்களும், தமிழர்களும் அயலயல் கிராமங்களில் தாங்கள் வசித்து வந்தார்கள். இவர்களுக்கிடையில் காணிப்பர்ச்சலைகளும், வியாபாரம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனைகளும் இருந்தனென்றிருப்பது வழக்கம், ஆனால் இப்பிரச்சனைகளை இவர்கள் கிராமங்களில் இருக்கும் குடிமக்கள் குடிவீரனாகத் தீர்க்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால், அப்பச்சனைகள் தற்போது ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாக மாறி பூதாசரமாக உருவெடுத்து நிற்கின்றது.

இதற்குக் காரணமாக மத வெறிப்பிடித்த விவேகமற்ற அரசியல் சக்திகள் இருக்கின்றன. அவை தமக்குச் சாதகமான குற்றங்களை தொடர்

ந்தும் வைத்திருப்பதற்காக பிரச்சனைகளை வளர்த்து வருகின்றன.

Q இப்போது சிங்கள அரசு செய்து கொண்டிருக்கும் தமிழின அழிப்பு யுத்தத்தில் உங்களுடைய பிரதேசத்தில் இழவரை எவ்வளவு தமிழ் பொலமக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எவ்வளவு தமிழ் பொதுமக்கள் அகதிகளாகியுள்ளார்கள்?

Δ எமது பிரதேசத்தில் மட்டும் ஏறக்குறைய 3,500 தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். ஏறக்குறைய 1,400 தமிழர்கள் காணாமல் போயுள்ளார்கள்.

Q அகதிகளைப் பொறுத்தவரை மட்டு - அம்பாறைப் பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்த அனைத்துத் தமிழ் மக்களும் அகதிகளாக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏறக்குறைய 4,50,000 (நான்கு இலட்சத்து ஐம்பது ஆயிரம்) தமிழர்கள் சொந்த இடங்களை விட்டு வெளியேறியுள்ளனர்.

Q இந்த அகதிகள் விடயத்தில் பொதுநல சந்தர்ப்பங்களின் பங்கு எவ்வாறானதாக இருக்கிறது?

Δ மட்டக்களப்பு பல்கலைக் கழகம் வந்தாறு மூலையில் இருக்கிறது. இங்கு 50,000 தற்கு அநிகளான தமிழ் மக்கள் அகதிகளாகத் தங்கி இருக்கிறார்கள். இவ் அகதிகளானது செஞ்சிறுவைச் சங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இடங்கிட்டு வருகின்றது. இவ் அகதியகம் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்போது அங்கிருந்து 240 தமிழ் இளைஞர்கள் சிறிலங்காப்படைமீளரால் னைது செய்யப்பட்ட படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள், இப்படுகொலைச் செய்தியை இதுவரை எந்த ஒரு செய்தி நிறுவனமோ, செய்திப்பத்திரிகையோ வெளியிடவில்லை. இது இவர்களின் மத்தமான செயற்பாட்டிற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணம்கும், சில சமயங்களில் இவர்கள் சிறிலங்கா இடவெறி அரசுக்குப்பயந்து இச்செய்திகளை வெளியிடாமல் இருக்கலாம்.

Q பொதுவாகவே தமிழீழ மக்களுக்கு என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

Δ எமது விடுதலைப்போர் பல கட்டங்கட்டமாக வளர்ச்சியைக் கண்டுவருகின்றது. தமிழ் மக்களின் குழந்தைகளைய நாம் உங்களது ஆதரவுடன் தொடர்ந்து போராடி வகின்றோம். நாம் ஒரு உறுதியான, தீர்க்கதரிசனப் பார்வையுடைய தலைவனைப் பெற்றிருக்கிறோம். அவரின் வழிநடத்தலின் கீழ் திடமுடன் போராடி வருகின்றோம் இறுதிவெற்றி எமக்கே என்பதுதான் உறுதியாக உள்ளோம் என்பதை தமிழீழ மக்களுக்கு கூற விரும்புகின்றோம்.

எமது மக்களின் ஆரவியல் உரிமைக்கான போராட்ட வரலாற்றில் ஓர் புதிய திருப்பத்தை, ஓர் புதிய சகாப்தத்தை ஏற்படுத்தியது எமது இயக்கமாகும்.

எமது மக்கள் மீது அந்நி இழைக்கப்பட்ட போது, அதீதம் இழைக்கப்பட்ட போது, எமது நிலம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டபோது, அபகரிக்கப்பட்டபோது நாங்கள் ஆயுதம் ஏந்தினோம்.

எமது மக்களின் சுதந்திரம், வாழ்வுக்காக, எமது குழந்தைகளின் சுபிட்சமான எதிர்காலத்துக்காக, எமது இனத்தின் நிரந்தர விடுதலைக்காக நாங்கள் ஆயுதப்போராட்டப் பாதையை விரித்துக்கொண்டோம்.

இதனடிப்படையில் தான் 1972ம் ஆண்டு "புலிகள்" இயக்கம், தனது வரலாற்று ரீதியான பிறப்பை எடுத்தது.

கடமை, கண்ணியம், சுட்டுப்பாடு ஆகிய ஒழுக்க மரபுகளின் தெறிப்படுத்தலில் - நாட்டுப்பற்று, வீரம், தியாகம், அர்ப்பணிப்பு ஆகிய உயரிய பண்புகளுடன் எமது தலைவரே. பிரபாகரனின் உன்னதமான வழிநடத்தலின் கீழ் அணிதிரண்ட ஆயிரமாயிரம் போராளிகள் தமிழீழ சுதந்திரப் போரை வெற்றியின் திசையில் முன்னெடுத்தார்கள்.

மக்களிலிருந்து பிறந்து, மக்களிற்குள் எரிந்து வளர்ந்து, மக்களுக்காக வாழ்ந்த அவர்கள் - மக்களுக்காகவே மரணிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். பெருமைப்பட்டார்கள்; திருப்தியடைந்தார்கள்.

இன்று, நாங்கள் கண்டுள்ள இந்த பிரமண்டமான வளர்ச்சியிலிருந்து நாங்கள் கடந்து வந்த கரடு, முரடான பாதையை எண்ணிப்பார்க்கிறோம். துன்பங்களுக்கும், வேதனைகளுக்கும் மத்தியில் நாங்கள் ஏறி வந்த படிக்களைத் திரும்பிப்பார்க்கிறோம். அந்த ஒவ்வொரு படிக்களிலும் எம்முடன் கூடவே வந்த எத்தனை தோழர்கள் இல்லாமல் போனார்கள்.

இயக்கத்தின் முதலாவது சாலை அணைக்க மரணப்படுக்கையில் கிடக்கும் போது "அம்மா அம்மா" என்று முன்காது "தமிழ் தமிழ்" என்று தலைவலி அழைத்தபடி "இலட்சியத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்" - இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்போம்" என்று கூறிச் கொண்டிருந்த சங்கர் -

இயக்கத்தில் இரகசியங்களைக் காப்பதற்காகத் தன்னைச் சுட்டுவிட்டு, தனது ஆயுதத்தையும் காப்பாற்றச்சொன்ன சிலன் -

எதிரிகள் அவனைச் சுற்றி வளைத்த ப்பாது எதிரிகளிடம் பிடிபடக்கூடாது என்பதற்காக பிடிபட்டு, தவழ்ந்த தாயின் மடியிலேயே சயனைட் உட்கொண்டாபோன் -

ஒருவர் கூட மீதமின்றி குடும்பத்தில் உட்கொண்டும் படுகொலை செய்யப்பட்ட போர்தும் தாய்க்குமே தாகமாக வாழ்ந்த நீகன் -

போர் முனையிலே தன்னுடைய கடமையைக்காக்க வேண்டும் என்பதற்காக விளரந்து சென்றபாது எதிர்பாராத விபத்தில் சிக்கிய பூட்டி -

எதிரிகளிடமிருந்து படகையும், பொருட்களையும் காப்பாற்றவேன். முடியாமல் போனால் படகூடன் சேர்ந்து நானும் எரிசிறவேன் என்று கடலில் எரிந்துபோன மோகன் மெத்திரி -

கடலின் ஒவ்வொரு பயணங்களின்போதும் சாவு ஏரலாம் என்பது தெரிந்திருந்தும் பயணங்கள் போனவர்கள். இப்படிப் பயணங்கள் போர் இன்றுவரை திரும்பாமல் பரந்த கடலோடு கரைந்து போன கடல்புலிகள் -

மாவீரர் நாள்

இன்று, தமிழீழ சுதந்திரப் போரின் வளர்ச்சி என்பது, தமிழீழ தேசிய விடுதலை இராணுவமான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் வளர்ச்சியைத்தான் குறித்து நிற்கின்றது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும் இச் சுதந்திரப் போரானது, இன்று முழு மக்களையும் தன் கீழ் அணி திரட்டிய ஓர் பரந்துபட்ட மக்கள் போராட்டமாகப் பரிணமித்திருக்கின்றது.

இந்த மக்கள் புரட்சியின் அழியக்கூடிய விதமான - உன்னதமான இந்த வளர்ச்சியின் பின்னால் நின்ற ஒரு தியாக வரலாறு. ஒரு சரித்திர காவியமாகத் திகழ்கின்றது.

அளப்பரிய அர்ப்பணிப்பு, மகத்தான நியாகம், உன்னதமான வீரம், அசையாத மன உறுதி என்பவற்றின் ஒவ்வொன்றைத் பிரதிபலிப்புகளாக தமிழீழத் தாயின் மடியில் வீழ்ந்த விட்ட அவளின் 2,350 புதல்வர்கள் - எங்கள் சுதந்திரப்போர் வரலாற்றின் காவிய நாயகர்களாக ஒளிர்கிறார்கள்.

ஆயிரமாயிரம் இளிய கனவுகளைச் சுமந்து கொண்டிருந்த தங்கள் இனமை வாழ்வை தமிழீழம் என்ற புனிதத் தாயிற்கு அவர்கள் காணிக்கையாக்கினார்கள்.

"வெடித்து தன்தோழர்கள் பணரைக்கொன்று விட்ட போலீஸ்து அந்தக் குண்டு" என்பதை நொடிப் பொழுதில் ஊகித்து, அவ்வெடி குண்டினை உள் வயிற்றோடு அணைத்து, அக் குண்டின் சிதறல்களைத் தானே உாங்கிய அன்பு-அவணையும், அவனது தம்பியையும் எதிரிகள் பிடிக்க மறப்பட்டபோது, தனது தம்பியை தானே சுட்டுவிட்டு, தனக்கும் சுட்டுத் தன்னையும் அழித்துக்கொண்ட ரவிக்குயர் -

எதிரிகள் அவர்களைச் சுற்றி வளைத்த ப்பாது - தப்பமுடியாது என்ற நிலையில், ஒரு வரை ஒருவர் கட்டி அணைத்தபடி, உங்களிடமிருந்து ஒரே ஒரு கைக்குண்டை தமக்கிடையில் வெடிக்க வைத்த ஜீவா, ரஞ்சன் -

நாங்கள் எதிரிகளிடம் அகப்பட்ட ப்பாடின் நோய் என்ற இறுதி நிமிடத்தில், தம்மிடமிருந்த ஓர் ஒரு "சயனைட்" குப்பியை பாதி பாதியாக உட்கொண்டு தம்மையே அழித்துக் கொண்ட அன்ரன், உமாராம்.

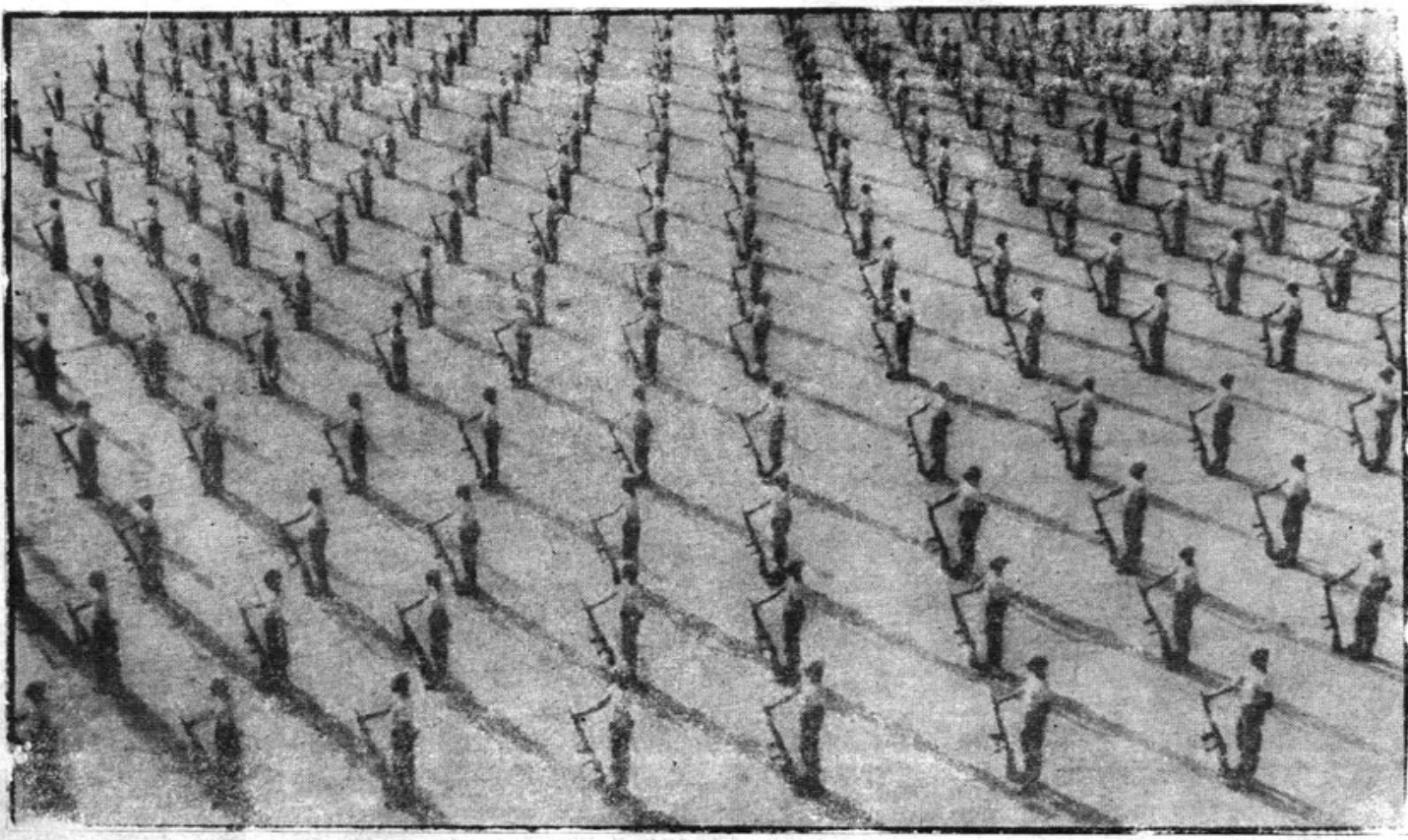
சுடுமையான சகயினத்தின் போதும் மழையையும், பனியையும் பார்க்காது தனக்குரிய கடமையிலேயே கண்ணாயிருந்து - அதனால் வந்த, உயிராபத்தையும் ஏற்றுக்கொண்ட சாதியா -

தான் திரும்பி வரமாட்டேன் என்பது உறுதியாகத் தெரிந்திருந்தும் - தன் உடற் தசைகள் துகள்துகளாகச் சிதறிப்போகும் என்பதை அறிந்திருந்தும் சாலை வண்டியிலே காவிய்சென்று சாற்றோடு காற்றாடிப்போன கரும்புலி மில்லர் -

புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டத்தில் பெண்களும் அணிதிரவ வேண்டும் என்ற தலைவர் பிரபாகரனின் நோக்கத்தை - சமூகத்தின் அடிமைத்தனம் மிக்க பண்பாட்டு வழமையின் வரம்புகளைத் தகர்த்து - செயல் வடிவமாக்கி போர் முனைகளிலே சுன்ப்பலியாகிவிட்ட பெண்பலிகள்.

இந்திய - சிறிலங்கா அரசுகளின் இணைந்த நம்பிக்கைத் துரோகத்தால் தம்மையே அழித்துக்கொண்டதன் மூலம் - தமிழீழ மக்களைப் பீடித்திருந்த மாயைகளுக்கும், போலி நம்பிக்கைகளுக்கும் சவக்குழி தோண்டிய புலேந்திரன் - குமரப்பா உட்கொண்ட பன்வீர்புலிகள் -

[7ஆம் பக்கம் பார்க்க]

துன்பங்களை பகிர்ந்துகொள்வோம்

அன்பாற்ற நம்முடக்களை!

நீங்கள் இதுவரை அதிக அளவில் அறிந்திராத துயரமான செய்தியொன்றை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அவைகள் நடந்து முடிந்துவிட்ட சம்பவங்கள் தான். ஆனால் அது மறைக்கப்பட்டு விட்டதால் உலகத்தின் முகடுகளை உசுப்பவில்லை.

கடந்த 13-09-90 இல் இருந்து 24-10-90 வரையிலான 41 நாட்களும் மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலைப் பகுதிகளில் எமது தோழர்களுடனும், மக்களுடனும் வாழ்ந்தேன்.

எங்கள் உடன்பிறப்புக்கள், அங்குபடும் வேதனைகளும், இன்னல்களும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. தமிழனென்று இந்நாட்டில் பிறந்ததற்காக அவர்கள் கொல்லப்படுகின்றனர். அகதிகள் ஆக்கப்படுகின்றனர்.

இன்றும் அவர்கள் எதுவுமற்றவர்களாக மரங்களுக்குக்கீழும், மதகுக்கு அடியிலும், படுவான்கரைக்காடுகளிலும் தங்களது வாழ்க்கையை நடாத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எட்டி நடந்தால் கிட்டவாகவுள்ள எங்கள் தாயகத்தின் ஒரு பகுதியில் எங்கள் சகோதரர்கள் சிங்களப் பேரினவாதிகளாலும், முஸ்லிம் காதையர்களினாலும், அடித்து விரட்டப்படுகின்றார்கள்.

இவர்கள் ஒருநேர உணவிற்கே வழி அற்று, மாற்றுடைகள் ஏதுமின்றி உதவிகள் அற்றுத் தவிக்கின்றனர்.

எங்களது கொடியில் மலர்ந்த பூக்களில் சில வாடிக்கிடக்கின்றன. அவர்களுக்கு உதவவேண்டியது எமது கடமை.

சிங்கள மக்களுக்கு உதவ சிறீலங்கா அரசு இருக்கிறது. முஸ்லிம் மக்களுக்கு உதவ சிறீலங்கா அரசும், அரபு நாடுகளும் இருக்கின்றன.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை நாம்தான் எமக்கு உதவ வேண்டும்.

இன்று, தென் தமிழ்நாட்டில் தமிழர்கள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டு விரட்டப்பட்டார்கள்.

அப்பகுதிகளில் மீளக்குடியமர்த்தல் எனும் பெயரில் சிங்களக் குடியேற்றம் நடக்கிறது.

1732 ச.மை. பரப்பளவான அம்பாறை மாவட்டத்தில் 1200 ச.மைல்களை சிங்களவர்கள், ஆக்கிரமித்துவிட்டார்கள்.

மித்துவிட்டார்கள்.

அவ் ஆக்கிரமிப்பாளர்களுடன் மோதுவதை விடுத்து சிங்களப்படைகளுடன் சேர்ந்து அம்பாறை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 80,000ற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்களை முஸ்லிம்கள் படுகொலை மூலம், விரட்டிவருகின்றனர்.

தமிழர்களை விரட்டி அப்பகுதிகளை தாங்கள் ஆக்கிரமிக்கலாம் என முஸ்லிம்கள் நினைக்கின்றனர்.

எவ்வளவோ கொடுமைகளை, இனப்படுகொலைகளை சந்தித்தும் அந்த மக்கள் விடுதலைப்போராட்டத்தில் மேலும் மேலும் உறுதியாகவே இருக்கின்றார்கள்.

எவ்வளவோ இடைஞ்சல்களுக்கு மத்தியிலும் அம் மக்கள் தங்களது பகுதியின் ஏதோ ஒரு மூலையில் மண்ணைக் கிளறி வாழவே முயற்சிக்கின்றனர். அந்த மண்ணைவிட்டு அவர்கள் ஓடத்தயாராக இல்லை.

அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலையில் வாழும் தமிழர்களில் பலரின் குடும்பங்கள் பிரிந்து விட்டன. கணவனுக்கு, மனைவியோடு - பெற்றோருக்கு, பிள்ளைகளோடு தொடர்புகள் அற்று திக்குத் திக்காகப் பிரிந்து விட்டார்கள்.

பிரிந்தவர்கள் உயிரோடு இருக்கின்றார்களா? என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியாது.

எதிர் வரும் மாவீரர் வாரத்தில் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறைப் பகுதிகளில் வாழும் எமது சகோதரர்களுக்கு உதவும் வகையில் மற்றைய மாவட்டங்களில் வாழும் தமிழ் மக்களிடமிருந்து உதவிகள் பெற இருக்கின்றோம்.

இது - தமிழீழம் ஒன்றுபட்டு நின்று - ஒரே தலைமையின் கீழ் போராடும் காலம்.

எம் மக்கள் எங்கு பாதிக்கப்பட்டாலும் உதவ வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

உலகமே திகைத்து, வெட்கப்படும் அளவிற்கு நாமே எமது உடன் பிறப்புக்களுக்கு உதவ முன் வருவோம்.

எல்லோருமே இப்போரினால் பாதிக்கப்பட்டுத் தான் உள்ளார்கள். ஆனாலும் அதிக அளவில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அந்தளவு பாதிப்பைச் சந்தித்திருக்காத தமிழீழ மக்கள் அனைவரும் உதவ முன் வரவேண்டும். வரும் துன்பங்களை அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்வோம்.

உணவு, உடைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வோம். ஒரே தலைமையின் கீழ், ஒரே கொடியின் கீழ் ஒன்றிணைந்து போராடுவோம்.

நேற்றுவரை

பாட்டி மடியில் கைகேட்டவன்
பாட்டிக்கு ஒரு வரலாறு சொல்கிறான்

வானத்தைக் காட்டிச் சொன்ன தேவகதைகளால்
வளைந்த முதுகை நினைத்த

இவன் மண்ணையும் மக்களையும் காட்டி
புதுக்கதை சொல்கிறான்.

தவழ்ந்து ஓடி விளையாடிய வீடு
தன் கையால் மண் அணைந்த வாசல்
தாய்மண் நேசிப்புக்கு மூல அச்சாரம்.

வெற்றிலை உரலோடு விளையாடியவன்
இன்று களத்தில் எதிரியோடு
கையில் புதிய ஆயுதத்தோடு.

இப்போராளி தண்ணீர் ஊற்றிய தென்னையும்
செந்தீர் ஊற்றினும் தேசமும்
நாளை வளர்ந்து நிற்கும்.

இய்யுத்தான் தென் தமிழீழம்

உலக சரித்திரத்தில் நடந்த கொடூரமான யுத்தங்களின் போதும், எழுச்சியுற்ற விடுதலைப் போராட்டங்களை அடக்கி அழிக்கவும் நிகழ்த்தப்பட்டனவற்றைக் கொடூரமானவை

உலகின் மிகக் கொடிய சர்வாதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் - தாங்கள் ஆக்கிரமித்த நாடுகளில் துப்பாக்கி ரவைகளையோ, வெடிகுண்டுகளையோ பயன்படுத்தாமல் மிகப் பெரிய மனித அழிவுகளைச் செய்தார்கள்.

அவற்றைப் போலவே இன்றும்

2ம் உலகப் போரிலும், அதற்கு முன்னரும், பின்னரும் உலகில் நிகழ்த்தப்பட்ட மனித அழிப்புக்களை இன்றைய தென் தமிழீழம் அச்சொட்டாக நினைவுபடுத்துகிறது.

இப்படித்தான் தென் தமிழீழம் விடுதலைப் போருக்கு விலை செலுத்துகின்றது.

இரண்டாம் உலகப்போரின் போதும், அதன் பின்னரும் நிகழ்ந்த கொடூரமான சம்பவங்கள், அவமான காட்சிகள் என வரலாற்று ஆசிரியர்களினால் குறிப்பிடப்படும் சம்பவங்களை ஒத்த மிகுந்த தளர்மான காட்சிகளை, இன்று தென் தமிழீழப் பகுதிகளான மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, திருக்கோணமலை கண்டு வருகின்றன.

உலகிலிருந்த யூத இனத்தைப் பூண்டோடு ஒழிக்க முயற்சி செய்த கிட்லர் நாஜிப் படைகள், வழக்கமாக வைத்திய பரிசோதனைகள், ஆய்வுகளுக்காக எலிகளைப் பயன்படுத்தும் முறைகளைத் தவிர்ந்து, எலிகளுக்குப் பதிலாக கைதாசியுள்ள யூதர்களைப் பயன்படுத்தும்படி கட்டளைவிட்டார்கள்.

இதையொத்த சம்பவமொன்று 13.9.90 அன்று திருக்கோணமலை யிலுள்ள பச்சனார், இருதயபுரம் அகதி முகாமில் இடம்பெற்றுள்ளது.

தாங்கள் உருவாக்கிய புதிய ரக மிதி வெடிகளின் சக்தியை தமது கண்ணெதிரிலேயே பார்த்துப் பார்க்க இராணுவத்தினர் விரும்பினார்கள். எனவே இந்த அகதிமுகாமுக்கு முன்னால் மிதிவெடிகளைப் புதைத்துவிட்டு, அதற்கு மேலால் நடந்து செல்லும்படி அங்கிருந்த இராணுவத்தினர் மிகளுக்கு இராணுவத்தினர் உத்தரவிட்டனர். விளைவு... பத்து வயதுச் சிறுமி ஒருத்தி காலை இழந்தாள். பின்னால் வந்த ஒன்பது வயதுச் சிறுமி ஒருத்தி இரண்டு கண்களையும் இழந்தாள்.

வரலாற்றின்

சோகங்கள்

1942ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 23ம் திகதி இங்கிலாந்துப் படைவீரர் "யோக்சயர்" காலாட்டபடை யின் இரண்டாவது பிரிவினர் பர்மா விலுள்ள ரங்கூனிலிருந்து 50 மைல் தொலைவில் இருந்து சிறு நிராமமொன்றில் மாலை நேரத்தில் தங்கியிருந்தபோது, திடீரெனக் கிராமத்தின் ஒரு புறத்திலிருந்து புலக மண்டலம் எழுவதைக் கண்டனர். (அப்போது ரங்கூன் ஜப்பானியப் படைகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தது) உடனே இதை அவதானித்த ஆங்கிலேய இராணுவம் "பிரின்பற்றிக்" என்ற படை அதிகாரியின் தலைமையில்

அவ்விடத்தை நெருங்கினர்.

அங்கே வீடொன்று நிப்பிடித்து எரிந்து கொண்டிருந்தது. தமது வருகையை ஜப்பானியப் படைவீரர்களுக்கு யூகமாக அறிவிக்கவே வீட்டினை எரித்துப் புகையைக் கிழப்புகின்றார்கள் எனச் சந்தேகித்து, அப்படை அதிகாரி அக்ராமத்திலிருந்து ஆண்கள் அனைவரையும் அழைத்து வந்து அவர்களைக் கொன்று குவித்தார்கள்.

பைலோ ரஷ்யாவிலுள்ள "கத்தின்" செக்கோசிலவாக்கியாவிலுள்ள "விடிஸ்" பிரான்சிலுள்ள "ஹாடொர்" ஆகிய கிராமங்கள், யுத்த வரலாற்றில் கிட்லர் வாதினர்கள் இழைத்த கொடுங்கு செயல்களுக்கு அடையாளச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன. அக் கிராமங்களில் வாழ்ந்த சகலரும் கிட்லர் வாதினரால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். (1985 சோவியத் நாடு இதழ் 9)

இதே போன்ற சம்பவங்கள் தென் தமிழீழத்தில் ஏராளமாக இடம் பெற்றுள்ளன.

11-9-90 அன்று மட்டக்களப்பிலுள்ள தன்னாமுனை, பின்னையாரடி, சத்தூருக் கொண்டான் ஆகிய தமிழர் பகுதிகளைச் சிங்களப் படைகளும், முஸ்லிம் ஊர்காவற்படைகளும் சுற்றி வளைத்தன. பால்குடிக்கும் குழந்தை யிலிருந்து குடுகுடி கிழவர்கள் வரை ஆண்கள், பெண்கள் அனைவரும் கட்டும் வெட்டியும், குத்தியும் கொல்லப்பட்டனர். இதில் மொத்தம் 217 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதே போன்று அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்த சவளக்கடை, புதுக்குடியிருப்பு, பாட்டாளிபுரம், நல்லூர், வீரமாதர் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலிருந்த இரக்கத்தை, கூனித்திவு, சம்பூர் மூதார், கட்டையறிச்சார் போன்ற இடங்களில் தமிழர்கள் குடியும் குவியலாகக் கொன்றோழிக்கப்பட்டனர். இதில் முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால் இப்படுகொலைகள் இடம் பெற்ற தற்கான சான்றுகள் ஏதாவது அகப்பட்டு, அது சரித்திரத்தில் பொறிக்கப்பட்டுவிடக் கூடிய நிலைமைகள் ஏற்படாமல் மிகக் கவனமாகத் திட்டமிட்டு இப்படுகொலைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

யூதர்கள் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த முகாம்களிலிருந்து கூட்டம் கூட்டமாக அவர்களைக் கொண்டு சென்று அறைகளுக்குள் அடைத்து விசுவயுக்களைச் செலுத்தி அவர்களைக் கொன்றதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வகையில் "கெஸ்ட்போ" சினைச்சாலை பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது. யூதர்களைக் கொல்வதற்காக குண்டுகளைப் பயன்படுத்துவது வீணானது என்றே நாஜிகள் கருதினர்.

இதேபோன்ற நிகழ்வுகள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள வந்தாறுமுலை, சித்தலாண்டி ஆகிய இடங்களில் அமைந்திருந்த அகதிகள் முகாமில் இடம்பெற்றுள்ளன.

5.9.90 அன்று வந்தாறுமுலை பல்கலைக்கழகத்துள் அமைந்திருந்த அகதிகள் முகாமினுள், புகுந்த சிங்களப் படைகளும், முஸ்லிம் காதையர்களும் அங்கிருந்த அகதிகளுக்குள் இளவயதினரைத்தேர்ந்தெடுத்து 142 தமிழர்களைக் கைது செய்தனர். இவர்களில் 6 பேரின் கைகளில் T. 56 ரக துப்பாக்கிகளைக் கொடுத்து புகைப்படம் பிடித்தனர். பின்னர் இந்த 6 இளைஞர்களின் சமூகத்தில் சைக்கிள் ரயர்களை மாட்டி உயிருடன் எரித்தனர், ஏனையவர்கள் தடயங்கள் இல்லாதவாறு அழிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இப்படித்தான்

தென் தமிழீழம்

விடுதலைப்போரிற்கு

விலை செலுத்துகிறது

இந்தச் சம்பவத்தில் கொலை செய்வதற்காக துப்பாக்கிகள் பயன்படுத்தப்பட்டதை விட கத்தி, வாள் போன்ற கூரிய ஆயுதங்களே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு கைது செய்யப்பட்டு கொல்லப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலோர் திருமணமானவர்கள்.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினர் போன்ற சமூக சேவையாளர் முன்னிலையில் இச் சம்பவம் இடம்பெற்று இப்படுகொலைகளைப் பகிரங்கப் படுத்துவதில் இவர்கள் சிரத்தை காட்டவில்லை.

மேற்குறித்த வந்தாறுமுலை பல்கலைக்கழகப் படுகொலை நடந்த பின்னரும், இதே முகாமில் மீண்டும் 27.9.90 அன்று 8 பேர் இவ்வாறு கைது செய்து அழிக்கப்பட்டனர். பெரும்பாலும் தமிழர்

பெண்கள் சிங்கள இராணுவத்தாலும், முஸ்லிம் காதையர்களினாலும் இவ் அகதி முகாமிலிருந்து வெளியே இழுத்தெடுக்கப்பட்டு பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்திய பின் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

வந்தாறுமுலை பல்கலைக் கழக அகதிமுகாமில் சுமார் 52,000 தமிழ் அகதிகள் தங்கியிருந்தனர்.

துயரம் நிறைந்த பகுதி

இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட இட நெருக்கடி, சுகாதாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக வயிற்றோட்டம் கண்டு 32 குழந்தைகள் உட்பட 40 பேர் மரணமாகியுள்ளனர்.

குறிப்பாக, அகதி முகாமை அண்மித்திருந்த வீடுகளுக்குச் சென்றவர்கள் கானாமல் போயுள்ளனர், கைது செய்யப்பட்ட தமது பிள்ளைகளை, கணவன்மாரைத் தேடிச் சென்ற பெற்றோரும், மனைவியாரும் காணாமற் போயுள்ளனர்.

சித்தலாண்டி முருகன் கோயில், சவளக்கடை, கல்லாறு, தம்பலகாமம் ஆகிய இடங்களிலிருந்த அகதி முகாம்களிலும் இவ்வாறான துயரங்கள் நடந்துள்ளன.

தென் தமிழீழத்தின் மையப் பகுதியான மட்டக்களப்பு மாவட்டம் இன்று அகதிகளினால் நிரம்பி வழிகின்றது. அம்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து தமிழர்களை முற்றாக வெளியேற்றும் திட்டத்தை மிகத் தீவிரமாகச் சிங்கள அரசுடன் சேர்ந்து முஸ்லிம்கும் பங்கும் அமுல் நடாத்துவதனால், தம்பிலுவில், திருக்கோவில், காரைதீவு ஆகிய பகுதிகளுக்குள் அடைபட்ட தமிழர்களைத் தவிர ஏனையோர் அனைவரும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துள் தஞ்சம் புகுந்து விட்டனர். இவர்கள் மட்டக்களப்பு வாவிக்கு மேற்குப் புறமாக உள்ள பகுதிகளிலேயே (படுவாண்கரை) தஞ்சமடைந்துள்ளனர்.

இதேவேளை திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து அகதிகளானோரில் கணிசமானவர்கள் மட்டக்களப்பு - திருமலை மாவட்டத்தின் எல்லை யாக விளங்கும் வெருகலிலும், மற்றும் கதிரவெளி, வாகரை போன்ற பகுதிகளிலும் தற்போது வசித்து வருகின்றனர்.

வாழைச்சேனை தொடக்கம் மருதமுனை வரையிலான பிரதான பாதையை அண்டிய

பகுதிகளில் ஓட்டமாவடி, வாழைச்சேனை, ஏறாவூர், காத்தாங்குடி ஆகிய முஸ்லிம் கிராமங்களைத் தவிர ஏனைய தமிழக் கிராமங்கள் அனைத்தும் இன்று காலியாகவே உள்ளன, இப்பகுதி மக்கள் காட்டுக் கரைகளிலும், ஆற்றங்கரை ஓரங்களில் சிறுகுடிசைகளை அமைத்தும், மரத்தில்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் பாண்டிருப்பு, கல்முனை 3ம் குறிச்சி, வீரமுனை, அட்டைப் பள்ளம் போன்ற பகுதிகளில் இன்று தமிழர்கள் இல்லை அவர்கள் முஸ்லிம் ஊர்காவல் படைகளின் அட்டகாசம் அதிகரித்துள்ளதனால் தங்களது இருப்பிடத்துக்கு திரும்புவது பற்றி நினைத்துக்கூடப்பார்க்க முடியாத நிலையிலுள்ளனர்

விடுதலைப்போருக்கு விலைசெலுத்துகிறது

அம்பாறை மாவட்டத்தைச் சுற்றிவரப்பெறுகிறதில் இராணுவ, ஊர்காவற்படை முகாம்கள் போடப்பட்டுள்ளதால் அங்கே இராணுவ பயங்கரவாதம் தலைவிரித்துள்ளது. அப்பகுதிகளில் முஸ்லிம் ஊர்காவற்படையினரே தமிழ் இன அழிப்பில் மிக முழுமையாக ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் நிர்வாகி வெளிப்புறச் சாரம் மேற்குறித்த நிலைமைக்கு முக்கிய காரணமாகவுள்ளது.

இதுவரை காலமும் முஸ்லிம்களுக்கும் - தமிழர்களுக்கும் அவ்வப்போது முரண்பாடுகள் தோன்றினாலும் தமிழ்ப் பெண்கள் பாவியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுவது மிகக்குறைவு. ஆனால் இம்முறை சிங்கள இராணுவத்துக்கு இணையாக முஸ்லிம் காதையர்களும் தமிழ்ப் பெண்கள் மீது பாவியல் வன்முறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளனர். பாதிக்கப்படும் பெண்கள் அனேகமாக உயிருடன் திரும்புவதில்லை. சில பெண்கள் காட்டு மிராண்டித்தனமாகக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

கல்முனையில் இராணுவ பயங்கரவாதத்திலிருந்து தப்பி ஒழுகக் கொண்டிருந்த 14 வயதுத் தமிழ் யுவதி ஒருத்தி சிங்களப் படையினரின் சிங்களப் பாவியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்டாள். பின்னர் இவள் முஸ்லிம் ஊர்காவற்படையிடம் கொடுக்கப்பட்டாள். ஒரு கல்லை நட்டு நிர்வாணமாகவே அதை மூன்று முறை சுற்றும்படி ஊர்காவற்படையால் பணிப்பட்டுள்ளாள். அவ்விதமே சுற்றிவந்ததும் "இஸ்லாமிய மாரிக்கத்தில் விபச்சாரிக்குரிய தண்டனை இதுதான்" எனக் கூறிக்கொண்டு பாவியல் வன்முறைக்குட்படுத்தப்பட்ட அந்தத் தமிழ் யுவதியை கல்லால் எறிந்து கொன்றார்கள். மட்டக்களப்பு பிராந்திய அரசியல் பொறுப்பாளர் கரிகாலனின் கூற்றுப்படி, என்ருமில்லாதவாறு இன்றுதான் தமிழீழத் தில் தமிழ் இனப்படுகொலை நடைபெறுகின்றது. இம்முறை சிங்களப் பேரினவாதிகளுடன் முஸ்லிம் வெறியர்களும் இணைந்து விட்டார்கள்.

இதுவரை மட்டக்களப்பு - அம்பாறை மாவட்டங்களில் 4000ற்கு மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். பல லாயிரக்கணக்கானோர் காணாமல் போயுள்ளனர் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள், வர்த்தக நிலையங்கள் கொள்ளை இடப்பின் தகர்க்கப்பட்டு விட்டன. பல தமிழர் கிராமங்கள் யூரணமாக அழிக்கப்பட்டன. அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள சில தமிழர் கிராமங்கள் முஸ்லிம் கும்பல்களினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு விட்டன. தமிழ்ப் பெண்களை பாலியல் வன்முறைக்குட்படுத்துவதில் சிங்கள இராணுவத்தையும் மிக்கும் வகையில் முஸ்லிம் காதையர்கள் வெறித்தனம் காட்டுகின்றனர். திருக்கோணமலை அரசியல் பொறுப்பாளர் ருபன் சொல்விறார்.

அரக்கனாடனும் போராட்டத்தை நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். மாங்காயும், தேய்காயும் தான் இவர்களின் பிரதான உணவு. இந்த உணவையும் பெறுவதற்கு உயிரைக்கையில் பிடித்தபடி இரவில் கிராமங்களுக்கு சென்று சேகரித்துவந்து உண்டின்றனர். அகதிமுகாங்கிலுள்ள சிறுவர்களைப் பார்க்கும் போது வெளி நாட்டுச் சஞ்சிகையில் வரும் எதிர்ப்பிய சிறுவர்களைப் போன்று எலும்பும் தோலுமாகக் காட்சியளிக்கின்றனர். இடவின் தடுப்பு முகாம்களைப் போலவே சிறிலங்கா அரசு அமைக்கும் அகதி முகாம்களும் உள்ளன.

அகதிமுகாங்கள் என்ற ஒன்றே தென் தமிழீழத்தில் இல்லை. தடுப்பு முகாம்களைத்

படும் தமிழர்களைக் கொன்று குவியலாகப் போட்டுவிட்டு ரயர் போட்டு எரிப்பது இங்கே சாதாரண விடயம்.

அண்மையில் (23-10-90) திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கிளிப்பன்பேக் அகதி முகாமிலிருந்து சிங்கள இராணுவத்தாலும், முஸ்லிம் ஊர்காவற்படையாலும் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட 23 தமிழர்கள், உவர்கமையில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டார்கள்.

இதே போன்று பச்சனூர் அகதிமுகாமிலிருந்தும் 25,8,90 அன்று 42 தமிழர்கள் சிங்களப்படைகளாலும் முஸ்லிம் ஊர்காவற்படையினராலும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கொன்று புதைக்கப்பட்டனர்.

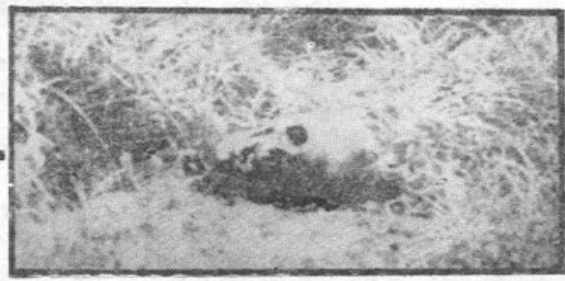
கவே வெளியேற்றி அதைச் சிங்கள மயமாக்கும் திட்டத்தை சிறிலங்கா அரசு நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

அதற்காக மாபெரும் மனிதப்படுகொலையைப் புரிகின்றது. இந்தப் படுகொலைகளில் பெரும்பாலானவை வெளியுலகத்திற்குத் தெரியாதபடி மறைக்கப்பட்டுவிட்டன.

இதில் வேதனைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் எமது மக்களுடனேயே வாழ்ந்த முஸ்லிம்களும் தமிழினப்படுகொலைகளில் இறங்கியிருப்பதுதான்.

ஆனாலும் இதுரோகத்தனத்தின் மத்தியிலும் இன அழிப்புக்கு முகம்கொடுத்த

இப்படித்தான் தென் தமிழீழம் விடுதலைப் போருக்கு விலை செலுத்துகிறது.

இராணுவ பயங்கரவாதம் ஒருபுறம், முஸ்லிம் கும்பல்களின் அராஜகங்கள் இன்னொருபுறம் இருக்க தென் தமிழீழ மக்கள் பட்டினி

தான் சிறிலங்கா அரசு அவ்விதம் அழைக்கின்றது. அத் தடுப்பு முகாம்களிலிருந்து கொண்டு செல்லப்

பின்னும் பலர் காணாமல் போயுள்ளனர். தென் தமிழீழத்திலிருந்து தமிழர்களை முற்றுமுழுது

படி தென் தமிழீழத்தில் விடுதலைத் தி முன்னணி இன்று கொழுந்து விட்டெரிக்கிறது.

மாவீரர்.....

(4-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்தியாவின் காந்திய முகமூடியைக் கிழித்து, அதன் ஆக்கிரமிப்புச் சுயருபத்தை தமிழீழ மக்களுக்கும், உலகுக்கும் அம்பலப்படுத்த, தன் உடல் நார்களை அணுஅணு வாக்கச் சித்திரவதை செய்த தில்பன்-

இவர்களைப்போல இன்னும் எத்தனை, எத்தனை இரத்த காவியங்கள்.....

எத்தனை அற்புதமானவர்கள் இவர்கள்: எத்தனை உன்னதமானவர்கள் இவர்கள்: எத்தனை மகத்தானவர்கள் இவர்கள்.

"ஒரு உயிர் உன்னதமானது என்பதை நான் அறிவேன் ஆனால், உயிரினும்

உன்னதமானது அமது சுதந்திரம், எமது உரிமை, எமது கௌரவம்" என்ற எமது தலைவரின் கூற்றுக்கு இவர்கள் தங்களை வரைவிலக்கணம் ஆக்கிக்கொண்டார்கள்.

போர் முனைகளிலே நாம் சந்தித்த ஒவ்வொரு வெற்றிகளின் போதும், அந்த வெற்றிகளுக்காக இலட்சிய செயறியோடு போராடிய எத்தனை இரத்தக்களிகளை நாம் பறி கொடுத்து விட்டோம். தங்களை நினைவாமல் தமிழீழத்தை நினைத்தவர்கள். தங்கள் வாழ்வை விட தமிழீழத்தின் விடுதலையை நேசித்தவர்கள். கொன்று விட்டெரியும் தமிழீழ விடுதலை நெருப்புக்கு எத்தனை போர் தங்களை எண்ணையோர் ஊறிக்கொண்டார்கள்.

அன்பிற்கினிய தமிழீழ மக்களே!

எமது புரட்சி இயக்கத்தின், புனித இலட்சியமான சுதந்திர, சமதர்ம தமிழீழம் மீட்க விலையாகச் சென்று விட்ட எங்கள் வரலாற்று நாயகர்களை நினைவுகூரும் தமிழீழ மாவீரர்நாளாக, போர் முனையிலே முதன் முதலில் களப்பவியாகிய லெப்ரினன் சங்கரின் நினைவு நாளான "கார்த்திகை 27" மீ திகதியை எமது இயக்கம் பிரகடனப்படுத்தி பது.

அந்த மாவீரர் நாளில்...

தமிழீழத் தனியரசுக்கு இடப்பட்ட உறுதியான அடிக்கற்களாக தங்களை யே புதைத்தவர்களை நினைவுகூருவோம்.

தமிழீழ மண்ணின் மலர்வுக்காக, தமிழீழ மக்களின் சுதந்திரத்துக்காக, தமிழீழக் குழந்தைகளின் சுபீட்சத்துக்காக கல்லறைகளாகிப் போனவர்களை நினைவுகூருவோம்.

எமது இனத்தின் இனிவரும் சுந்ததிக்கு, எங்கள் சுதந்திர வீரர்களின் வரலாற்றைக் கூறுவோம். மலர்ப்

போகின்ற தமிழீழத்தைத் தாங்கி நிற்க உறுதியான தூண் களை உருவாக்குவோம்.

என்றென்றும் அணையாமல் எங்கள் ஆன்மாவில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் அந்த நியாக தீபங்களுக்கு உளமார்ந்த நினைவுகளுடன் வீரவணக்கம். செலுத்துவோம்.

பகீர் (செல்வம்) (அ. பகீரதன்) மனாடையு எமது இயக்க வரலாற்றில் "சயணை" அருத்தி வீரமண மடைத்த முதற்புலி 18.05.1964 அன்று வல்வெட்டித்துறையில் சிறிலங்கா இராணுவம் சுற்றி வளைத்து கைது செய்தபோது வீரமணமடைந்தார்.

தமிழீழத்தில் முஸ்லிம்கள்

தமிழீழம் ஓர் மத சார்பற்ற நாடாகும். ஆனால் அங்கு எல்லோருக்கும் மத சுதந்திரம் உண்டு. அதேவேளை தமிழீழத்தில் மத வெறியர்களுக்கு இடமளிக்கப்பட மாட்டாது.

இலங்கையில் வாழும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் தனிச்சிறப்புடைய மதக் கலாச்சார பண்புகளைக் கொண்ட இனக்குழு என்பதனையும், தமிழீழத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள் முழுமையான உரிமையுடன் வாழ வேண்டும் என்பதையும் எமது அமைப்பு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

இன்று முஸ்லிம்கள் தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு எதிராகச் செயற்படுகிறார்கள். தமிழீழப் போராட்டத்திற்கெதிராக முஸ்லிம்களைச் செயற்பட வைப்பதில் சிறிதளவு அரசும் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளது.

தமிழர்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் பிரித்தால் தமிழீழப் போராட்டத்தை அழிப்பது கலப்படம் என சிறிதளவு நினைக்கின்றனர்.

தமிழீழப் போராட்டம் அழிக்கப்பட்டால் முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான குரலும் அழிந்து போகும் என சரியாக சிறிதளவு காணித்து செயற்படுகின்றனர்.

கிழக்கில் இருந்து கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம்களின் உரிமைக்காக போராடப் போவதாக உருவாக்கப்பட்டது முஸ்லிம்கள் காங்கிரஸ்.

ஆனால் அதன் தலைமையின் தலன் முழுமையும் சிறிதளவுகையில் (கொழும்பில்) தங்கியிருக்கின்றது. அவர்களது குடியியல் வழியில் பதவிகளை, தலைமையை பெறும் என்னத்தையும் கொழும்பில் தங்கியிருந்து நிலைமையும் பயன்படுத்தி தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் பிரிப்பதில் சிங்கள அரசு வெற்றி கண்டுள்ளது. தமிழீழத்தில் முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடு குறித்து ஓரளவு பார்ப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சிறிதளவுகையில், தமிழீழத்தில்லா முஸ்லிம்கள் இதுவரை தமது உரிமைகளுக்காக போராடியது கிடையாது.

சிறிதளவுகையில் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் ஒடுக்கப்பட்டார்கள்.

தமிழர்கள் ஒடுக்கு முறைக் கொடுக்கப் போராடினார்கள். ஆனால் முஸ்லிம்களோ தமிழர், சிங்களவர் என்ற முறையில் பாட்டைப் பயன்படுத்தி வாழ முயன்றார்கள்.

தாங்கள் தமிழர்களும் அல்ல, சிங்களவர்களும் அல்ல, முஸ்லிம்கள் எனவும், அரசியல்கள் எனவும் இனம் காண முயன்றார்கள்.

அதன் மூலம் சிங்கள தேசத்திடம் அர்ப்ப சலுகைகளை பெறலாம் என தமிழினர்கள் சில சலுகைகளைப் பெற்றார்கள்.

உண்மையில் இந்தீவில் வாழும் முஸ்லிம்களில் 95% மானோர் தமிழர்கள்.

இங்கு வாழும் முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையில் எந்தக்கைய அரசியல் கலாச்சாரத்தையும் காணமுடியாது.

ஒரு சிலரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அரசு மொழி தெரியாது. அவர்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த எந்த உருக்கும் அரசும் பெயர் கிடையாது.

இன்று சிறிதளவுகையில், தமிழீழத்திலும் முஸ்லிம்கள் தமிழ் பேசுகின்றார்கள்.

இதற்கு முக்கிய காரணம் இவர்கள் கலாச்சாரமே. முஸ்லிம்கள் பெண்கள் வெளியே சென்று மற்றைய சமூகத்தினரோடு கலந்து வாழாததால் வீட்டு மொழி, தாய் மொழித் தமிழ் தொடர்ந்து பிள்ளைகளால் பேசப்படுகின்றது.

இப்படியாக தமிழ் மொழி சிறிதளவுகையில் அழியாமல் காப்பாற்றப்பட்டது. ஆனால் அரசு மொழி பேசப்பட்டவில்லை.

இவை முஸ்லிம்கள் தமிழர்கள் என்பதை தெளிவாகக் காட்டப் போதுமானவை.

சிங்களவர்களிடம் சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக முஸ்லிம்கள் தமது வரலாற்றை மறைத்து திற்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

கொழும்புத் தலைமைகள் அல்லது அங்கு வந்தக, மற்றும் தலன்களைக் கொண்ட தலைமைகளை, முஸ்லிம்களின் வாசி நடாத்தும் பள்ளி வாசல்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

மார்க்கம் என்பதன் பெயரால் அறியாமையில் வாழும் பல முஸ்லிம்கள் இத்தலைமைகளால் பிழையாக வழிநடாத்தப்படுகின்றார்கள்.

33% முஸ்லிம்கள் மக்கள் வாழ்ந்த புத்தனம் இன்று சிங்களவர்களிடம் பறிபோயிற்று.

46.1% முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த அம்பாறை மாவட்டத்தில் 1732 ச. மைலில் 1200 ச. மைலுக்கு மேல் சிங்களவர்களிடம் பறிபோயிற்று.

விதிநாசார அடிப்படையில் தேர்தல் என்பதன் பெயரால் முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைக்கப்பட்டது.

முஸ்லிம்களிடம் இருந்து வந்தகம், டிட்டமிட்டு சிங்களவர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது.

இதற்கு ஓர் சிறந்த உதாரணம், புத்தத்தில் பழைய பேருந்து நிலையத்தில் முஸ்லிம்களின் வந்தகத்தை உடைக்க புதிய பேருந்து நிலையம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அங்குள்ள கடைகள் சிங்களவருக்கு கொடுக்கப்பட்டமையாகும்.

இதை எதிர்த்த முஸ்லிம்களை புத்தன் பெரிய பள்ளி வாசல்களின் கைத்து சிங்களப் படை சுட்டுக் கொன்றது. இவற்றை எதிர்த்து முஸ்லிம்கள் போராடவில்லை. பதிலாக, முஸ்லிம்களின் உரிமைகளையும் பாதுகாக்கக்கூடிய தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை அர்ப்ப சலுகைகளுக்காக சிங்கள அரசுகளுடன் சேர்ந்து அழிக்க முனைகின்றனர்.

தமிழீழப் போராட்டத்தால் கிழக்கில் 50,000 சிங்களக் குடும்பங்கள் குடியேற்றப்படுவது தடுக்கப்பட்டது.

விதிநாசார அடிப்படையில் வேலை வாழ்ப்பு, பதவி உயர்வு என சில சலுகைகளை சிறிதளவு வாழ்க்கை முன்வந்தது.

முஸ்லிம்கள் தமது உரிமைப் பற்றிப் பேசும் பலத்தைப் பெற்றனர்.

இப்போராட்டத்தோடு இணைந்து நின்று போராட

மல், போராட்டத்திற்கு எதிராகவே முஸ்லிம்கள் செயற்பட்டனர்.

1983 ல் இருந்து தமிழீழப் போராட்டம் கூர்மை அடையத் தொடங்கியதும்,

தமிழ் மக்களையும், முஸ்லிம்களையும் பிரித்து அழிக்கும் திட்டத்தை சிறிதளவு செயற்படுத்தத் தொடங்கியது.

தமிழர், சிங்களவர் முறையில் பாட்டில் வாழ நினைக்கும் முஸ்லிம்களை சிறிதளவுகையில் அழிப்பது.

முஸ்லிம்கள் ஊர்காவல் படைகளை உருவாக்கியது. தனது கைக்கலிகளைக் கொண்டு தமிழ், முஸ்லிம்கள் கலவரங்களைத் தூண்டியது.

ஈசேட அதிரடிப்படல். முஸ்லிம்கள் ஊர்காவல் படையினர் துணைப்படையுடன் பல தமிழ் கிராமங்களில் கிராமியப் படுகொலைகளை நடாத்தியது.

தமிழர் கிராமங்களில் இருந்து விரட்டப்பட்ட தமிழ் மக்கள் குறைந்த விலைக்கு தமது நிலங்களை விற்றனர், அல்லது விட்டுச் செல்ல நிர்யந்திக்கப்பட்டனர்.

சிறிதளவுகையில் எதிர்பார்த்தது போல தமிழ், முஸ்லிம்களின் உறவு நிலை உடைக்கப்பட்டது.

சிறிதளவுகையில் அல்லது காவல் துறையில் சேரும் தமிழர்கள் துரோகிகளாக கருதப்பட்டதால் தமிழர்கள் அதில் சேர்வதைத் தவிர்த்தனர்.

ஆனால் முஸ்லிம்கள் தாம் தனித்துவமானவர்கள் எனக் கூறிக்கொண்டு அதில் சேர்ந்தனர். இந்த முறையாட்டையும் சிறிதளவுகையில் அழித்தது தவறவில்லை.

தமிழ், முஸ்லிம்களின் உறவு நிலை மிகப்பாதிப்படைந்த நிலையில் நாம் முஸ்லிம்களின் சார்பாக ஓர் வேலைத் திட்டத்தை 21.4.1988ல் முஸ்லிம்கள் இக்கிய விடுதலை முன்னிபூடக முன் வைத்தோம்.

முஸ்லிம்கள் ஒன்றிணைந்த தாயகத்தில் 30% குறைந்த வகையில் 30% குறைந்த வகையில் லாத வகையில் மாகாண சபையில் பிரதிநிதித்துவம் பெறவும், அமைச்சரவைவில் இடம் பெறவும் உரித்துடையவர்கள்.

எதிர்கால காணிப் பங்கீடு முஸ்லிம்களுக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் 35% குறைந்தவகையில் வகையிலும், மன்னார் மாவட்டத்தில் 30% குறைந்தவகையில் வகையிலும், வடமேகாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் 5% குறைந்தவகையில் வகையிலும் இருக்க வேண்டும்.

முஸ்லிம்கள் மக்களுக்கு இல்லாமல் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்படும்.

தமிழீழத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வாழும் முஸ்லிம்களின் விதிநாசாரத்தின் படி பொதுத்துறை வேலை வாழ்ப்புக்கான உரிமைகளை முஸ்லிம்கள் கொண்டு வரப்படும்.

முஸ்லிம்கள் மக்களினது தனித்துவத்தின் உரிமைகள். அக்கறைகள் என்பவற்றை பாதிக்கக்கூடிய எதுவித சட்டமும் க்களும் அவற்றிற்கு முஸ்லிம்கள் பிரதிநிதிகளின் 3/4 பெரும் பான்மையினர் சார்பாக வாக்களித்தாலன்றி தமிழீழத்தில் கிடைக்கப்படலாகாது என

னும் வகையில் பல விடயங்களில் இணக்கம் கண்டோம்.

ஓர் கழகமான குழந்தை உருவாக்கத் தொடங்கியது.

முஸ்லிம்கள் மனதில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் போராட்டத்தினால் தாள் தமது நிலங்களும் உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படும் என்ற உணர்வு வளரத் தொடங்கியது.

பல வழிகளில் நாம் முஸ்லிம்களை அணுகிப் பேசினோம். சாதாரண முஸ்லிம்கள் உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு போராட்டத்தை ஆதரிக்கும் செயலில் இறங்கத் தொடங்கினர்.

கொழும்பில் தங்கியிருந்து முஸ்லிம்கள் தலைமைகள் தமது தலைமைக்கு ஆபத்து வருவதை உணர்ந்து கொண்டனர்.

தமது நீண்டகால திட்டங்கள் உடைந்து போவதைக் கண்டது சிறிதளவுகையில்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை அழித்து தமிழ், முஸ்லிம்கள் உறவை, தமது குறுகிய தலைமைக் காலகால வேண்டிய அவசியம், இவர்கள் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டது.

முஸ்லிம்களுக்கு பாதுகாப்பு என்னும் பெயரில், இந்தியப் படைகளும், பின்னர் சிறிதளவுகாலம் சேர்ந்த முஸ்லிம்கள்கள்கிரஸ் ஓர் சமூக விசேஷம் குடும்பம், முஸ்லிம்கள் மத வெறியை வளர்த்தது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முஸ்லிம்கள் உறுப்பினர்களை, ஆதரவாளர்களை கொலை செய்தனர்.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு எதிராக அரசியல் நாடுகளில் போயும் பிரச்சாரங்களை கட்டவிழ்த்து விட்டனர்.

விடுதலைப் புலிகள் முஸ்லிம்களை கொல்கின்றார்கள் எனக் கூறி, பணம் திரட்டி தமது கை போக வாழ்க்கைக்கு பயன்படுத்தினர்.

தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்டுக்கொண்டு, தமிழீழப் போராட்ட வெற்றிகளில் பங்கு வேண்டும் என நியாயமற்ற தீர்வுகளை நிபந்தனைகளை கோர்த்தனர்.

மீண்டும் தமிழீழ-சிறிதளவுகாலப் போர் ஆரம்பித்த போது, சிறிதளவுகாலம் சேர்ந்து பெருமளவில் தமிழ் மக்களைக் கொலை செய்தனர்.

பல பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர்.

கிழக்கில் இவர்களின் செயலால் 4 இலட்சம் தமிழ் மக்கள் அகதிகள் ஆகினர். கொல்லப்பட்ட 4000 ருக்கும் மேலான மக்களில் 2000 ருக்கும் மேற்பட்டோர் முஸ்லிம்களால் கொல்லப்பட்டனர்.

அம்பாறையில் 80,000 ருக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டு விரட்டப்பட்டனர். பல கிராமியப் படுகொலைகள் நடந்தன.

வடக்கில் இருந்த 60,000 முஸ்லிம்களில் 30,000 பேர், போர் ஆரம்பித்ததும் சிறிதளவுகாலம் பாதுகாப்புத் தேடிச் சென்றனர்.

மிகுதியுடன் பேர், அவர்கள் பாதுகாப்புக் கருதி அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் ஒரு முஸ்லிம்கள் கூட கொல்லப்படவில்லை. ஒரு முஸ்லிம்கள் பெண்கூட பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த நிர்வாகத்தில் கிழக்கில் 33% இடம் முஸ்லிம்களின் வீதம் 18 வீதமாக குறைந்துவிட்டது. இணைந்த நிர்வாகத்தால் முஸ்லிம்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இணைந்த நிர்வாகத்தில் வடக்கில் 4.7% இடம் முஸ்லிம்களின் வீதம் 15 வீதமாக உயரவதுபற்றியும், இலங்கைத் தீவில் கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம்களின் வீதம் 2.1 ஆகும் இது இணைந்த நிர்வாகத்தில் 18% உயரவதையும் யாரும் பேசுவதில்லை.

அம்பாறையில் இருக்கும் 1,01,754 முஸ்லிம்கள் மக்கள் குறித்து பெரிதும் பேசும் முஸ்லிம்கள் தலைமை கண்டியில் வாழும் 1,25,646 முஸ்லிம்கள் குறித்தும் கொழும்பில் வாழும் 1,68,956 மக்கள் குறித்து எதுவும் பேசுவது கிடையாது.

உரிமைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தராமல் அதைக் குழப்பும் இவர்களது தன்மை இன்னால் தெளிவாகும்.

முஸ்லிம்களின் உரிமைக்காக தமிழர்கள் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்து வருந்துகின்றனர்.

1976 ம் ஆண்டு மார்ச் 2 ம் தான் புத்தனம் பெரிய பள்ளி வாசலில் சிறிதளவுகாலம் துறையால் 7 முஸ்லிம்கள் கட்டுக் கொல்லப்பட்டபோது, யாருமே அது குறித்துப் சொத போது தமிழர்கள் தான் அது குறித்துப் பேசினார்கள். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தமிழீழத்தில் உள்ள, தமிழ் மக்களுக்காக மட்டுமல்ல முஸ்லிம்களுக்காகவும் தான் போராடினார்கள்.

தமிழ் மக்களோடு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளோடு சேர்த்து முஸ்லிம்கள் போராட்ட கொலத்தில் பிரிந்து தின்றதன் மூலம் வரலாற்றுத் தவறையும்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளையும், தமிழ் மக்களையும் அழிப்பதன் மூலம் வரலாற்றுத் துரோகத்தையும் செய்துள்ளனர்.

தாம் தமிழர் அல்ல, சிங்களவர் அல்ல என தனித்து தின்ற காலம் போய் இப்போது, தம்மை அரசியல்கள் என இனம் காண முயல்கின்றனர்.

இவர்கள் அரசியல்களும் இல்லை. சிங்களவர்களும் இல்லை. இவர்கள் தமிழர்கள்.

இவர்கள் தமது தவறாத் திருந்தாது தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக, தமிழீழ போராட்டத்திற்கு எதிராக செயற்பட்டு சிங்கள தேசத்திடம் சலுகைகளை பெறும் என்னத்தை கைவிட வேண்டும்.

சிங்கள தேசம் இவர்களைப் பயன்படுத்திய பின் இவர்களை அழிக்கத்தயங்காது.

இத்த நிலை தொடருமாக இருந்தால் இலங்கைக்கு நோய், தங்களைத் தனித்துவங்களை இழந்த ஒரு உத்திரிகள் கூட்டமாகத்தான் முஸ்லிம்கள் வாழ வேண்டிய ஒரு குழந்தை ஏற்படலாம்.

சொந்தக் குடும்பத்தின் பிரச்சனைகளையும் - நிகழ்வுகளையும் விட, சொந்த மண்ணின் பிரச்சனையும், நிகழ்வுகளும் பெரிதாகி விட்ட போது, திருக்கோணமலை மண்ணிலிருந்து பேராட்டத்துக்குள் புகுந்த ஒவ்வொரு போராளிபினது வாழ்க்கையும் - இப்படித்தான்.

அவர்களுக்குக் கால அவசன இருந்தான். எதையுமே தாங்க எதையுமே இழக்க...
ஆனால், 1985 ல்

முதுரின் பல தமிழர்க்கிராமங்கள் சிங்களக்காடையர்களினால் அழிக்கப்பட்டன. காலங்காலமாக நாம் வாழ்ந்த மண்ணிலிருந்து தமிழர்கள் மிருகத்தனமாகத் துரத்தப்பட்டார்கள். சிங்களக் குடிகள் மிக வேகமாகப் பரவல் தொடங்கின. 3ம் கொலனியீழும் பல தமிழர்கள் அகாட்சிப்பட்டார்கள். பல இளைப்பாறும் ஊர் ஊர் படைவீரர்கள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.

இருக்கும்.
1986 -
பவான், மேஜர் கணன் அண்ணலுடன் இணைந்து சிறிலங்கா படையினருக்குக் கெதிரான பல தாக்குதல்களில் கலந்து கொண்டான். கடவான விதியில் கட்டுப்படையினரின் டிரக் வண்டி மீதான கண்ணிவெடித் தாக்குதலும், எமது காவலமைதி கட்டைப் பறிச்சான் பகுதிக்குள் நுழைய முயன்ற சிறிலங்கா இராணுவத்தினரை வீரட்டியடித்த 5 நாள் யுத்தத்திலும் இவன் மேஜர் கணேசுடன் இணைந்து கொண்டான். அதன் பின்பு

1989இலும் 3ம் கொலனியில் நடந்திய தாக்குதல்கள் குறிப்பிடக்கூடியவை. 1989 இல் நடந்த தாக்குதலில் இரு இந்திய சிப்பாய்களை கொன்று அவர்களது இரு ஆயுதங்களையும் கைப்பற்றினான்.
1989 சிப்திரையல் பவான் முதுர் பிரதேச தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டான். பின்பு தம்பலகாமப் பகுதிக்கு மாற்றலாகி அங்கும் பல தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டான்.
தம்பலகாமத்தில் - 1989 மாவீரர்நாள் விழா வை

மேஜர் பவான்.....
இருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மிக வேகமாகப் பரவிக்கொண்டிருந்த காலகட்டம் அது. சிங்கள மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு உதவிகளை வழங்கியதுடன், ஆயுதங்களையும் வழங்கி இராணுவப் பாதுகாப்புடன் அங்கே குடியேற்றினார்கள். புதிய, புதிய சிங்களக் கிராமங்கள் எழுந்தன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தையும், திருக்கோணமலை மாவட்டத்தையும் பிரிப்பதற்காக சேருவலவீழும் அதற்கு அண்டிய பகுதிகளிலும் பெருமளவில் சிங்களவரைக் குடியேற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இக் குடியேற்றத்தின் முதுகெலும்பான அல்லை கந்தளாய் வீதியில் பலமுறை நிலக்கண்ணிகள் அதிர்ந்து விட்டன. ஆனால் அம் குடியேற்றங்கள் தின்ற பாடாச இல்லை. இந்நேரத்தில் தான் ஒரு நாள், சித்தாறு எனும் கிராமத்தில் கஜேந்திரனின் தலைமையில் பவானும், அவனது தோழர்களும் காத்திருந்தார்கள். சித்தாறு தமிழ்க் கிராமத்தான். ஆனால் இன்று ஆட்களற்று வெறுமையாக..... எங்கள் தேசத்தின் மீது கம் ஆக்கிரமிப்புப் பாதங்களை பதிப்பதற்காக வரும் எசுகிரைக்காக அவர்கள் காத்திருந்தார்கள்.

விடிந்து சிலமணி நேரங்களின் பின்..... இராணுவ ட்ரக் வண்டி ஒன்று சேருவலை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தது. உள்ளே ஆயுதப் பாணிகளான சிங்கள ஊர்காவல் படையினரும், இராணுவத்தினரும் இருந்தார்கள், எல்லாமாக 72 பேர். இராணுவ வண்டி மிகநெருங்கியதும் வெடியோசை முழங்க

துரத்தப்பட்டார்கள். அவ்விடங்கள் ஒரு யுத்தமுனை யாகவே இருந்தது. அந்த மண்ணில் பிறந்து சிங்கள ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் அங்கிருந்து விரட்டப்பட்டு விட்ட பவானும் புலிகளுடன் இணைந்து அங்கே போராடினான்.

★ ★ ★
ஆண்டாண்டு காலமாக தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வந்த முதுரின் தென்பேற்கு பகுதியிலிருந்து தமிழர்கள் விரட்டப்பட்டார்கள். புதிய சிங்களவர்கள் குடியேற்றப்பட்டு சேருவல பிரதேசம் உருவாக்கப்பட்டது. பின்பு புனிதப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இவ் ஆக்கிரமிப்பினால் பல தமிழ்க்கிராமங்கள் சிங்கள மயமாகிது. சேருவலவை சுற்றி 2ம் கொலனி, கல்லாறு, நிலாப்பொல, தெகிவத்தை என பல சிங்களக் குடியேற்றக் கிராமங்கள் தோன்றின. இவைகட்கு மத்தியில் தான் 3ம் கொலனியும், இன்னும் சில தமிழ்க் கிராமங்களும் இருந்தன.

சுற்றிவரச் சிங்களக் குடியேற்றக் கிராமங்களுக்கு இடையே இருந்த 3ம் கொலனியில் தான் பவான் பிறந்தான். இரு முத்த சகோதரிகள். இவன் இரு தங்கைகள். பவான் சிறு வயதிலேயே தன் தந்தையை இழந்து விட்டான். அதன் பின் அவனது குடும்பம் வறுமையில் வாடியது.

இவ்வயதிலேயே பவான் தன் குடும்பச் சுகமையை தாயுடன் பகிர்ந்து கொண்டான். ஏழ்மையும் பசியும் தான் அந்தக் குடும்பத்திற்குள் ஒரு பாசப் பிணைப்பினைக் கட்டி எழுப்பியது. ஒருவருக்கொருவர் பிரிக்க முடியாத பந்தம். ஏனோ தெரியவில்லை தன்

எந்தவொரு மனிகளைப் பொறுத்த வரையும் அவன் வாழும் சமூகம் அவனது வாழ்வுப் பாதையை தீர்மானிக்கிறது. சாதாரணமான கிராமிய வாழ்வை வாழ விரும்பிய பவானை ஒரு போராளியாக மாற்ற எங்கள் தேசத்தின் நிலைமைகள் தீர்ப்பளித்தன, தன் தாயை, தன் தங்கைகளை அவர்களையுமீறி ஆயிர ஆயிர சகோதரிகளை காப்பதற்காக அவன் ஆயுதம் ஏந்த வேண்டி இருந்தது.

பவான் ஒரு போராளியாக மாறிய பின்பு தன் மண்ணை மீட்பதற்காக இவ்வு பகலாகச் செயற்பட்டான். அவனும் அவனது தோழர்களும் - தொடர்ந்து இடைவிடாத தாக்குதல்களின் மூலம் சிங்கள ஆக்கி

மேஜர் கஜேந்திரனுடன் இணைந்து பல தாக்குதல்களில் பங்குபற்றினான்.

காலம் அவனை ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த தளபதியாக வளர்த்தது. முதலில் ஒரு தாக்குதல் அணிக்கு தலைமை வகித்துக்கொண்டான். அக்காலத்தில் (1987) 3ம் கொலனியில் சிறிலங்கா படையினர் மீது தாக்குதலை நடாத்தி இரு ஆயுதங்களை யும், திருக்கோணமலை சிறிலங்கா இராணுவத்தினர் மீது தாக்குதலை நடாத்தி இரு ஆயுதங்களையும் கைப்பற்றினான்.

அப் பொழுதெல்லாம், ஆட்களற்று வெறிச்சோடியப் போன அவனது கிராமத்தின் வீதிகளில் நடக்கையில் அவன் கூறுவான்,

"மச்சான்! இந்த மண்ணை" தான் நான் பிறந்தனான்."

"இந்த, வயலில் தான் நான் வீதேச்சான்" அவனது கண்களும் கைகளும் அவற்றை நோக்கி நீர்மம்.
"ஆனால், எனக்கு ஒரு ஆசை, இந்த விடுதலைப் போராட்டத்தில் நான் சாகி நதாக இருந்தால் - இந்த மண்ணில்தான் ஒரு சண்டையில் சாகவேணும்."

இப்படித்தான், எங்கள் போராளிகளின் காலங்களும் வந்தியாசமானவை. ஏனெனில் எங்கள் இழப்புகளையும் சாவையும் நெஞ்சில் நிறுத்திப் போராடும் உள்ளதமான் போராளிகள்

வரலாற்றில், எங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு மாறுதல் நடைபெறக் கந்திரித்ததை நாம் வெள்ளை நெடுப்பதற்காக இந்தியப் படையினரின் கெதிராகவும் நாம் போராட வேண்டி இருந்தது.

பவானும் பல முனைகளில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தின் சேதிராசன தாக்குதல்களை நடத்தினான். இதில் 1988 இலும்

தேசத்துரோகிகள் இந்திய படையினர் இணைந்து கலைக்க முயற்சிக்கையில் இரு தேசத்துரோகிகளை கொன்று அவர்களது ஆயுதங்களையும், நான்கு நாட்களின் பின்பு அதே இடத்தில் ஒரு சிந்திய இராணுவ கட்டளை கொண்டு அவனது ஆயுதத்தையும் கைப்பற்றினான். திருக்கோணமலையில் இந்தியப்படையினர் தம் இறுதித் தாக்குதலையும் இவனது அணிமீதே நடத்தினர். சூரங்கலவில் நடந்த இந்த மோதலில் - இந்தியப் படையினர் தம் இழப்புகள் கண்டது. அம்மோதலில் எமது தரப்பில் திலகர் என்ற வீர வேட்கை வீரமரணமடைந்தான்.

தமிழ்மத்தை ஆக்கிரமித்திருந்த இந்தியப் படையினர் விலகியபின் - சிறிலங்காவின் படையினர் தம் பயங்கரவாதத்தை மீண்டும் தொடங்கிய நேரம், தமிழ்முகமல்கும் பலத்த எதிர்ப்பினை சிறிலங்கா படையினர் சந்தித்தனர். பவானும் தனது தோழர்களுடன் இணைந்து பல இடங்களில் இராணுவத்தினருக்கு எதிராகப் போரிட்டான். கின்னியா பெய்லிஸ் நிசாயும், இராணுவமிகும், தம்பலகாமத்திற்குள் நுழையும் இராணுவத்தினருடன்... என போர்கள் தொடர்ந்தன

எமது முற்றுக்கையிலிருந்து முதுர் இராணுவ முசாமை நோக்கி முன்னேறிக்கொண்டிருந்த சிறிலங்கா இராணுவ கொமான்டோ படையினர் முதுரையும் அணியை கட்டைப்பறிச்சான். பாலத்தடியில் மறித்து எம்மவர்கள் தாக்குதல் நடாத்தியபோது - அந்த இடத்தில் பவான் பாலத்தின் ஒரு பகுதிக்கு பொறுப்பாக தாக்குதல் குழுவிற்கு தலைமை வகித்து, தன் சகோதரர்களை உற்சாகப்படுத்தி, இயக்கி அத்தாக்குதலின் வெற்றிக்கு வழிவகுத்தான். அந்தாக்குதலில் 82 இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டு. பெருமளவில் அவன் ஆயுதங்களும், கைப்பற்றப்

மேஜர் பவான்
சாந்தவிக்ரம் நாகேந்திரம்
(முதுர்)
வீர மரணம்: 3 - 7 - 1990

வியது, அச்சத்தும் சேருவலடைமட்டுமல்லாமல் கொலனி, கல்லாறு, நீலாப்பொல, தெகிவத்தை என்று எல்லாச் சிங்கள கிராமங்களையுமே உலுக்கியது. இது எரிமலை; நிரந்தரத்திற்குள் எவரும் திரும்பாவிட விட முடியாது என விளக்கியது.
இப்படித்தான். சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பரவிய இடங்களில் எல்லாம் தாக்குதல்கள் மீண்டும் மீண்டும் நடந்தன, பல குடியேற்றக் கிராமங்கள் அகற்றப்பட்டன, ஆயுதம் தாக்கிய குடியேற்றவாசிகள் அடித்துத்

அம்மாவும், தங்கைகளும் கண் கலங்குவதை அவனால் தாங்க முடியவில்லை.
கிராமத்து வயல் நிலங்களில் தன் தாய் வேலைசெய்வதைப் பார்த்து விம்முலான். அம்மா, என நீ வேலை செய்வேண்டி. இராது என அவனது மனம் பேசிக்கொள்ளும்.
தன் தங்கைகளின் மேனியில் வறுமை குடியேறி - அவர்களும் வேலைக்கு..... அவனால் பொறுக்க முடியவில்லை.

ரமிப்பாளர்களை நிம்மதியாக அமைதியாக வாழவிட மீட்டப்பட பெருங்குடியேற்றத்திட்டுத்திற்கெதிராகவும் அதன் வலுவான பாதுகாப்பு இராணுவத்திற்கு சந்திராகவும் அவர்கள் போராடவேண்டி இருந்தது. சிங்கள குடியேற்றவாதிகளின் மத்தியில் சிச்சயமற்ற வாழ்வு பரையை ஏற்படுத்தி அவர்களை வெளி யேற்ற வேண்டி இருந்தது. எம்மவர்கள் நடாத்திய ஒவ்வொரு தாக்குதல்களும் ஒரு சிங்களக் கிராமத்தை அகற்றி இருக்கும். அல்லது ஒரு புதிய

பரிபூரண நிர்வாக உருவாக்கத்தை நோக்கி

சுதந்திரத் தமிழீழத்தை அமைப்பது விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் - இராணுவ இலட்சியம்.
இந்த இலட்சியத்தை அடைவதில் எமது இயக்கம் இதுவரை சாதித்தது என்ன? எமது இலட்சியப் பயணத்தில் நாம் எந்தக் கட்டத்தில் நிற்கிறோம்? தமிழீழத் தனியரசை எப்படி, எந்தப் படிமுறைகளில் அமைப்பது? இன்று தமிழீழத்தில் பலராலும் எழுப்பப்படும் வினாக்கள் இவை. இந்த வினாக்களுக்கு விடை தேடுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இலட்சிய உறுதியுடன் நாம் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தோம்

சுதந்திரமான இறையையுடைய தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதுதான் விடுதலைப் புலிகளின் நோக்கம். இந்த இலட்சியத்தில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை இடும்பையொத்த உறுதியுடன் செயற்பட்டுவருகிறது. இந்த இலட்சியத்தை அடையவே ஆயுத மேந்திப் போராடி வருகிறது. இந்த இலட்சியத்தை அடையவே கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரத்து முன்னூறு (2300) போராடிகளின் வீரமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். இந்த இலட்சியப் பயணத்தில் எமது இயக்கம் எதிர்கொண்ட ஆபத்துக்கள், நெருக்கடிகள், சவால்களை இங்கு எழுத்தில் விபரிக்க முடியாது. இந்த இலட்சியத்திலிருந்து எம்மை நிசை திருப்பச் செய்வதற்கு எந்த வையோ சக்திகள், எந்த வையோ முயற்சிகளை எடுத்தன. அரசியல் ரீதியாக, ராஜதந்திர ரீதியாக, இராணுவ ரீதியாக எம்மிது திணிக்கப்பட்ட அழுத்தங்கள் பல. குறிப்பாக இந்தியாவின் தலையீடு எமக்கு இமாயல் பிரச்சனைகளைக் கொடுத்தது. இறுதியாக இந்தியாவின் பலம் மிக்க இராணுவத்தையும் களத்தில் எதிர்கொண்டு போரிட்டோம். எனினும் இந்தியை நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டு எமது இயக்கம் தனது இலட்சியத்தின் அணுவளவுகூட விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் தமிழீழத்தைத் தமது அரசியல் இலட்சியமாக வரித்துக் கொண்ட தம்முள் விடுதலைக் கூட்டணியும், மற்றைய ஆயுதக் குழுக்களும் இந்திய - சிறிலங்கா அரசுகளின் அழுத்தத்திற்குப் பயந்து, ஆன்வார்த்தைகளை நம்பி, தனியரசுக் கொள்கையை காற்றில் பறக்கவிட்டனர். இன்று இந்தக் கவிட்டனம், குழுக்களும் எதிரியின் கைப்பொம்மைகளாக தமிழீழத் துரோகிகளாக, எதிரியின் பாசனையிலிருந்து செயற்படுகின்றன. அரசியற் பேச்சுவார்த்தை, ராஜதந்திர நாடகங்கள் எல்லாம் ஒரு விடுதலை இயக்கத்தில் இலட்சியத்தை மழுங்கடிக்கச் செய்யும் குத்திரதார முயற்சிகள் என்பது எமக்குத் தெரியும். ஆயினும் இந்த ஆபத்தான நீராட்டங்களில் எதிர்நீச்சல் போட்டு எமது இயக்கம் தனது இலட்சியப் பாணையை மேலும் பலப்படுத்தியிருக்கிறது.

துன்பத்திலும் ஆழ்ந்திவந்தன. ஆனால் விடுதலைப் புலிகளின் உறுதியான இலட்சியமும், தீர்க்கமான போராட்டமும் காரணமாக இன்று தமிழீழத்தில் ஒரேயொரு தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் பின்னால் மக்கள் அணிதிரண்டு நிற்கின்றனர், ஏனைய கட்சிகள், குழுக்கள் எல்லாம் இனம் காணப்பட்டு மக்களால் அந்நியமாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரே தேசிய இயக்கம், ஒரே தேசிய இலட்சியம், ஒரே தேசிய மக்கள் என்ற வகையில் விடுதலைப் போராட்டத்தை நெறிப்படுத்தி, வடிவமைப்புக் கொடுத்தது. முன்னேற்றப் பாணையில் வழிநடாத்திச் செல்கிறது இயக்கம். இவ்விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் ஒரு அபாரமான சாதனை என்றே சொல்லவேண்டும்.

தமிழீழத் தனியரசு

இராணுவ அமைப்பு ரீதியில் புலிகளின் பார்வ வளர்ச்சி

இராணுவ அமைப்பு ரீதியிலும், ஆயுதப் போராட்ட வழிமுறைகளிலும், இராணுவ சாதனைகளிலும் எமது இயக்கம் பாரிய வளர்ச்சிகளை அடைந்தது. 18 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு சிறிய ஆயுதக் குழுமாக பிறப்பெடுத்து இன்று ஆசிய கண்டத்திலேயே பலம் மிக்க ஒரு தேசிய விடுதலை இராணுவமாக, ஒரு மக்கள் படையாக நாம் வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் கண்டிடுகின்றோம். காடுகளில் மறைந்திருந்து, கரந்தடிப் போரை நடாத்திவந்த புனிப்படை வீரர்கள் இன்று தமிழீழ தேசத்தின் பெரும்பகுதியை தமது இராணுவ - அரசியல் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பதென்றால் அது ஒரு மாபெரும் வரலாற்று வளர்ச்சியை குறித்து நிற்கிறது.

எதிரியால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கும் எமது தாயகப் புவியை படிப்படியாக எமது நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்து, தமிழீழ பிரதேச ஒருமைப்பாட்டை நிலைநிறுத்துவதற்கு விடுதலைப் போராட்டத்தில் பிரதான குறிக்கோளாகும். இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதில் நாம் குறிப்பிட்டதக்க வெற்றியைக் கண்டுள்ளோம். எனினும் பிரதேச கட்டுப்பாடு என்பதே இன்னும் முழுமைபெறவில்லை. ஏனென

னில் எமது எதிரியாவைத் தமிழீழப் பிரதேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டை துண்டாடும் வகையில் முக்கிய சேந்திர நிலைகளையும், பல மாவட்டத் தலைநகர்களையும் ஆக்கிரமித்து நிற்கிறான். எனினும் ஆக்கிரமிப்பாளன் தமிழீழ மண்ணை தனது முழுமையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருமுடியாது தண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறான். வடக்குப் பிரதேசத்தில் மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாக நிலைகொண்டிருக்கும் இராணுவ முகாம்களிலிருந்து இவ்வியேற முடியாத நிலைக்கு எதிரி தன்னப்பட்டிருக்கிறான். தரைமார்க்கமாக நகர் முடியாததால் ஆசாய, கடல் மார்க்க ஆயுத, உணவு விநியோகத்தில் எதிரியின் இராணுவம் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் இராணுவ, கடற்படை முகாம்கள் தவிர்ந்த முழுப் பிரதேசமும் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது.

பூரணமாச கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்களை அமைப்பதும், அப்பிரதேசங்களில் நிர்வாக இயந்திரத்தை உருவாக்குவதும் விடுதலைப் புலிகளின் அடுத்த கட்ட போர்முறைத் திட்டமாக அடையும். இந்தக் கட்டம் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒரு உயர்ந்த படி நிலைக்கு கொண்டு செல்

வித்துவம் இந்த ஆட்சியைக் காரத்தைக் கைப்பற்றி, இதழில் சிங்கள தேசத்திடம் தமிழரின் இறைமையை தாராளமார்த்து ஒற்றையாட்சி அரசியலமைப்பின் கீழ் தமிழ்த் தேசத்தை சிங்கள அரசு அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தது. சிங்கள அரசானது தமிழரின் தேசிய தனித்தன்மையை அழித்து, தமிழ் மக்களை இனரீதியாக ஒழித்துக்கட்ட முற்பட்ட பொழுதுதான் பட்டிட்டு சென்று தனியரசை நிறுவ தமிழீழ மக்கள் முடிவெடுத்தனர். சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் தமிழீழ மக்கள் மேற்கொண்ட இந்தத் தீர்மானத்தை நடைமுறைச் செய்தியமாக்கி அதற்கு எதிர்த்த அரசியல் வடிவம் கொடுக்க எமது இயக்கம் போராடி வருகிறது. தமிழீழத் தனியரசை அமைக்கும் எமது இலட்சியப் போராட்டத்தில் நாம் இன்று எந்தக் கட்டத்தில் நிற்கிறோம்?

தமிழீழத் தனியரசின் மையக்கரு உருவாக்கி விடுவதற்கு வகுக்கிற

முதலில் அரசு என்றால் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். அரசு என்பது ஆட்சியதிசாரத்தைக் குறிக்கிறது. ஒரு ஆட்சியதிசார நடத்தை யும் அந்த ஆட்சியை

அமைப்புகள் மட்டும் இயங்குகின்றன.

தமிழீழ தேசத்தின் சிங்கள அரசு ஆட்சியதிசாரத்திற்குப் படுவதாக விடுதலைப் புலிகளின் ஆட்சியதிசாரம் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழேள்ள பிரதேசங்களில் இந்த ஆட்சியதிசாரம் செயற்பட்டுவருகிறது. சிங்கள அரசு அதிகாரம் செத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதே வேளை புலிகளின் அரசு அதிகாரம் பிறப்பெடுத்துவருகிறது. பிரபாகரின் தலைமையில் வான விடுதலைப் புலிசனின் மத்திய அதிகாரபீடம், மக்கள் படையாக உருவெடுத்திருக்கும் தமிழீழ தேசிய இராணுவம், அரசியல் கட்டுப்பாட்டையும், மற்றும் பல்வேறு சிவில் தீர்வாச அமைப்புகளையும் நிறுவ சங்கனையும் கொண்டதாக விடுதலைப் புலிகளின் ஆட்சியதிசாரம் தமிழீழத்தின் விரிவடைந்துவருகிறது.

தமிழீழத் தனியரசின் மையக்கரு உருவாக்கி வளர்ந்துவருகிறது. இது முழுமையான பெறும பொறுது, சுதந்திரத் தமிழீழம் பிறப்பது தின்னம்.

தமிழீழ மக்களின் வரலாற்றுத் தீர்மானத்தை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கியது புலிகள் இயக்கம்

ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு தேசம் (Nation) அரசு அதிகாரத்தை (State Power) நிறுவிக்கொள்வதில் பல படிமுறைகள் உள்ளன. நீண்ட போராட்டு வரலாற்றில், படிப்படியாக தாய்மண்ணை மீட்டு, மீட்கப்பட்ட பிரதேசத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தை நிறுவி, முழுமையான பிரதேசக் கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்துவதன் மூலம் இது சாத்தியமாகிறது. வரலாற்று ரீதியாக தமிழீழ மக்கள் ஒரு தேசமாக, ஒரு தேசிய இனமாக அமைப்பப்பெற்றுள்ளனர். வரலாற்றுச்சப்பட்ட ஒரு தாயகப் பூமி, ஒரு தனித்துவமான மொழி, கலாச்சாரம், பொருளாதார வழிமுறை, ஒரு தனித்துவமான நீண்ட வரலாறு - இவற்றையெல்லாம் கொண்டு ஒரு தேசிய சேந்தியமாக, ஒரு தேசமாக தமிழீழ மக்கள் அமையப்பெற்றிருக்கின்றனர். அந்திய காலனித்துவ ஊடுருவலுக்கு முன்னதாக தமிழீழ தேசம் ஒரு அரசைக் கொண்டிருந்தது. அதாவது தமிழீழ தேசம் தனக்கென ஒரு ஆட்சியதிசாரத்தைக் கொண்டிருந்தது. அந்திய 67

செயற்படுத்தும் அமைப்புகளையும் கொண்டதாக ஒரு அரசு இயங்குகிறது.

இந்த அரசமைப்பு பல வடிவங்களில் அமையலாம். சனநாயகம், சர்வாதிகாரம், இராணுவ ஆட்சி அடிப்படையாக.

ஒரு அரசுக்கு அத்திவாரமாக விளங்குவது ஒரு தேசம். ஒரு தேசம் இல்லாமல் அரசு இருக்கமுடியாது. ஒரு தேசம்தான் அரசை அடைக்க முடியும். ஒரு தேசம் அதாவது ஒரு தாயகப் பிரதேசம் அல்லவா மூலம் கொண்டு, அம்மக்களுக்கு ஒரு ஆட்சியமைப்பை இயங்கவைக்கும் நிர்வாக அமைப்புகள், இராணுவம், பொலீஸ், நீதிமன்றங்கள் - இவற்றையெல்லாம் கொண்டதாக ஒரு அரசு அமைகிறது.

தமிழீழத்தில் இன்றைய நிலைமை என்ன? தமிழீழ தேசத்தின் சிங்கள அரசு நிர்வாகம் சீர்குலைந்திருக்கிறது. அரசு ஆட்சியதிசாரம் செயலிழந்திருக்கிறது. வடக்கு முழுவதிலும் கிழக்கில் பல பகுதிகளிலும் எதிரி இராணுவம் முகாம்களுக்குள் முடக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொலீஸ் நிர்வாக இயந்திரமும், நீதிப்பாலன சேவையும் ஸ்தம்பித்துவான மக்களின் அத்தியாவசிய சேவைகளை குறித்து விடுதலைப் புலிகளின் அனுசரணையுடன் ஒரு சில நிர்வாக

சுதந்திரத் தமிழீழம் அமைவதற்கான எதிர்கால படிமுறைகளை ஆராயும்பட்சத்தில் கீழ்க்கண்டவை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

1. மக்கள் படையாக உருவெடுத்திருக்கும் தேசிய விடுதலை இராணுவத்தை விரிவுபடுத்தி, நுண்மையப் படுத்தி, மரபுவழி இராணுவமாக (Conventional Army) அமைத்தல்.
2. பூரண கட்டுப்பாட்டு அமைப்பு பிரதேசங்களை அமைத்து தமிழீழத் தாயகத்தின் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டை கட்டியமைத்தல்.
3. தமிழீழத்தில் தங்கு நிலையற்ற, சுயபூர்வத்தியையை பொருளாதார வாழ்வை உருவாக்குதல்.
4. தமிழீழ மக்களின் தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையை மையம், அரசியல் சுதந்திரத்தையும், இரைமையையும் அங்கீகரிக்கும் இயல்பான யாவிலும் உலக நாடுகள் மத்தியிலும் பிரச்சாரம் செய்யுதல்.

இந்த நான்கு அச்சுப் படிமுறைகளிலும் பீறப்பெள்ள எப்போதும் உருப்படியான ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் - மையக் கருவாக வளர்ந்துவரும் தமிழீழத் தனியரசுக்கு முழு வடிவம் கொடுக்கும்.

இடிபுல்லீரன் எழுக்கின்றபோது சிவனிகுத்துவக்கு எழுக்கிறது...

நண்பனே!
நான் வருந்துவதெல்லாம்
மக்களின் விடுதலைக்காக
இந்த மண்ணின் மடியில்
சாகின்ற மகிழ்ச்சியை
இன்னுமொருமுறை பெறமுடியாதே!
என்பதற்காகத்தான்.

என் ஆயுதத்தைப் போல
நானும் சாகாமல் இருந்தால்...

இருப்பினும் நண்பனே!
இறந்த பின்னும்
இந்த மண் என்னை முத்தமிழ்கின்ற போதெல்லாம்
ஒருமரமாக செய்யாக முனைந்து
உன் உதவிக்கு வருவேன்

பகைவன் உணரமாட்டான்
அவனது குண்டே துளைப்பால்
கொப்பளிப்பது குருதி மட்டுமல்ல
எமது கொள்கைப் பிடிபடுமென்று.

இனவெறியனுக்குத் தெரியாது
நம் பதுங்குபுகழ்க்குள்
பாச ஊற்றுச் சுரப்பது.

நம் மயானத்திலே
மனிதம் பாட்டிசைப்பது

நம் சாவீடுகள்
சரித்திரம் படைப்பது.

எனக்குத் தெரியும்
போராளிப்புலிகள்
நண்பனின் உயிரைக்
காப்பாற்ற முடியாத போது
அவனுடைய ஆயுதத்தையும் இலட்சியத்தையும்
காப்பாற்றுவார்கள் என்பது.

வீரன் விழுக்கின்றபோது
அவனுடைய துவக்கு
எழுந்து நிற்கிறது
வேறொரு கையின் தழுவுலுக்காக.

நண்பனே!
இருளும் என் உயிர்ச் சுடருக்குள்ளே
பதிக்கின்ற அறிவும், நம்பிக்கையும்
இதுதான்.

விடுதலை இரத்தம்
என்றும் விழுவுக்குப் பாய்வதில்லை
வெற்றிக்கு முன்பாக ஒய்வதில்லை.

போராளியும், வாயுடையும்
தன் பரம்பரையும்
விதைக்காமல் விழுவதில்லை
நானும் தான்.

முஸ்லிம்களால்...

அரசியல் அமைப்பு வாய்
லாக - எந்தக்காலத்திலும்
நிலைத்திருக்கக் கூடிய விதத்
தில் முஸ்லிம் மக்களின் உரி
மைகளை பாதுகாப்பதாக
முடிவெடுத்து அதைப்பிரக்
மமாக அறிவித்து அதன்படி
செயற்பட்டும் வந்தோம்.
ஆனாலும், பன் விவாசல்
களின் நிர்வாகத்தை தனது
கைக்குள் வைத்திருந்த- பண்பு
பலம்மிக்க முஸ்லிம் காங்கிர
ஸின் தலைமை முஸ்லிம்களுக்கு
கலமமான மதவெறியூட்டிய
துடன் தனது ஆயுதக்குழுவை
தமிழர்கள் மீது ஏவிவிடச்
சத்தரிப்பத்தை எதிர்பார்த்
திருந்தது.

சிறிலங்காப் படைகளுடன்
போர்தொடங்கி சிலநாட்கள்
வில் தமிழர் பகுதிகளை
தோக்கி சிங்களப்படை நகரத்
தொடங்கியதும் சிங்களப்
படையுடன் சேர்ந்து லிகாட்
என்ற பெயரில் முஸ்லிம் காங்
கிரஸின் சமூக விரோதக் குழு
வீரர் தமிழ் மக்களைப் படு
கொலை செய்யத் தொடங்கினர்.
தமிழ்ப் பெண்களை
பாலியல் வன்முறைகளுக்குள்
ளாக்கத் தொடங்கினர்.

நாட்கள் செல்லச் செல்
இந்தப்படுகொலையிழும் சூலை
யாட்களிலும், பாலியல் வன்
முறைகளிலும் முஸ்லிம் இளை
ஞர்களில் மிகப்பெரும்பாலானோர்
சடுபடத்தொடங்கினர்.

சிறிலங்கா அரசின் தூண்டு
தலின் பேரில் முஸ்லிம் காங்கிர
ஸினால் ஊர்காவற்படைகள்
அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு
நவீன ரக ஆயுதங்களும்
கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வயது
வேறுபாடின்றி இந்த ஆயுதங்
களை வைத்திருந்த முஸ்லிம்
ஆண்கள் தமிழ் இனப்படு
கொலையில் ஈடுபடத்
தொடங்கினர். அம்பாறை,
மட்டக்களப்பு பகுதிகளிலி
ருந்த பல தமிழர் கிராமங்
கள் கொலைக்களங்கள் ஆகின.

சிங்களப் படைகளுடன்
சேர்ந்து கொண்ட இவர்களது
வெறித்தனத்தால் கிழக்கு
மாகாணத்தில் 4 இலட்சம்
மக்கள் அகதிகளானார்கள்.

அங்கே, கொல்லப்பட்ட
4000ற்கும் மேலான தமிழர்
களில் சுமார் 2000பேர் முஸ்
லிம்களால் கொல்லப்பட்டனர்.

அம்பாறை மாவட்டத்தில்
மட்டும் கொல்லப்பட்டசுமார்
2500 தமிழர்களில் பெரும்பா
லானோர் முஸ்லிம்களால்
கொல்லப்பட்டனர். அங்கே
பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள்
காணாமல் போயுள்ளனர்.

இதே சமயம் எமது இயக்
கத்தில் உறுப்பினர்களாக
இருந்த நூற்றுக்கும்மேற்பட்ட
முஸ்லிம் இளைஞர்கள் இயக்
கத்தை விட்டோடி சிங்களப்
படைகளுடன் சேர்ந்து எமது

முகாம்களைக் காட்டிக்
கொடுத்தனர். எமது ஆயுதங்
களிலிலிபற்றிபோகவும், எமது
போராளிகள் சிலர் கொல்லப்
படவும் எமது உதவியாளர்கள்
பலர் படுகொலை செய்யப்பட
வும் காரணமாக இருந்தார்
கள்.

சிங்களப்படைகளை விட
முஸ்லிம்களாலேயே தமிழ்ப்
பெண்கள் பாலியல் வன்
முறைக்குள்ளாகின்றனர்.

கிழக்கிலுள்ள முஸ்லிம் கிரா
மங்களுள் பெரும்பாலானவை
இன்று ஊர்காவற்படைகள்-
சிங்கள இராணுவம் சேர்ந்த
ஒரு படை முகாமைப்போ
லவே விளங்குகின்றன.

இத்தகைய நிகழ்வுகள் முஸ்
லிம் மக்கள் மீது நாம் வைத்
திருந்த நம்பிக்கையைச் சிதை
ய்ச்செய்து விட்டன.

இருந்த பொழுதிலும் எமது
இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்
குள் இருக்கின்ற வடமாகா
ணத்தில் எந்த ஒரு முஸ்லி
மும் கொல்லப்படவில்லை
எந்த ஒரு முஸ்லிம் பெண்
னும் பாலியல் வன்முறைக்
குட்படுத்தப்படவில்லை.

சிங்கள இனவாதப் பூக்க
தைத் திருப்திப்படுத்தி அற்ப
சலுகைகளைப் பெறுவதற்
காக அயலவர்களான தமிழர்
களைக் கொன்றோ
ழித்த முஸ்லிம்கள் - நாளை
அதே சிங்கள இனவாதப்பூக்க
தால் விழுங்கப்பட்டபடுகி
றார்கள்.

மேலும் பவான்.....

9 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி
பட்டன. அத்தாக்குதலின்
போது அவனது வழிநடத்
தல், தோழர்கள் மீது அவன்
காட்டிய பற்று. அவனது
திறமை அனைத்தையுமே
அத்தாக்குதலில் பங்குபற்றிய
அவனது தோழர்கள் இன்
றும் நினைவு கூர்வார்கள்.
அவனது சாதனைகள்
தொடர்ந்தன.

இயுதியில் - 3.7.1990
தம்பலசாமப் பகுதியில்
இருந்து கிண்ணியாவிற்கு முன்
சேறிய சிறிலங்கா இராணுவ
வந்திரை குரங்கல் பகுதி
யில் பவானின் தலைமையில்
எம்மவர்கள் இடைமறித்துத்
தாக்கினார்கள். அத்தாக்கு
தலில் வேறொரு பகுதியில்
போரிட்டுக் கொண்டிருந்த
தோழனின் உதவிக்காக
விரைந்த பவானின் நெஞ்சில்
சுடிரியின் குண்டுகள் பதிந்
தன.

எங்கள் தேசத்தின் மீது
தமது கால்களைப்பதித்த,
மிகக் கொடுமையான எதிரி
களை வீழ்த்தி அவர்களது
ஆயுதங்களையும் கைப்பற்
றிய பின்பு - மேலும் பவா
னுடன், ரஜனி, பல்லவன்
என்ற இளம் புலிகள் இருவ
ரும்விரமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். மேலும் பவா
னுடன், ரஜனி, பல்லவன்
என்ற இளம் புலிகள் இருவ
ரும்விரமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர்.

அவனுடைய விடுப்பப்
படி அவனுடைய விரமரணம்
முதற் மண்ணில் இடத்தைத்
தான் - என்றாலும் தமிழ்
மண்ணில்.

களில் எமது விடுதலை வீரர்கள் சந்தித்த
இன்னல்களை, இடையூறுகளை, துன்பங்
களை எழுத்தில் விபரிக்க முடியாது. இரும்
பையொத்த இலட்சிய உறுதியுடன், எதை
யும் தாங்கும் இதயத்துடன், சாவுக்கு
அஞ்சா வீரத்துடன் எமது வீரர்கள் போரா
டினார்கள். போர்க்களத்தில் வீரமரணத்
தைத்முவினார்கள்.

நான் உயிருக்கு உயிராக நேசித்த
தோழர்கள், என்னுடன் தோளோடு தோள்
நின்று போராடிய தளபதிகள், நான் பல்
லாண்டு காலமாக வளர்த்தெடுத்த போரா
ளிகள் களத்தில் வீழ்த்த போதெல்லாம்
எனது இதயம் வெடிக்கும். ஆயினும் சேர்கத்
தால் நான் சோர்த்து போவதில்லை. இந்த
இழப்புக்கள் எனது இலட்சிய உறுதிக்கு
மேலும் மேலும் உரமுட்டியிருக்கிறது.

இந்த மாவீரர்களை நான் கௌரவிக்க
கின்றேன்.

அவர்களுக்குச் சிரம் தாழ்த்தி வணக்
கம் செலுத்துகிறேன். அவர்களது தியாகத்
தையும் வீரத்தையும், விடுதலைப் பற்றை
யும் எண்ணிப் பார்க்கும் போது எனது
உள்ளம் பெருமை கொள்கின்றது.

இந்த மண்ணின் மைந்தர்களைப் பெற்
றெடுத்த பெற்றோர்களையும் நான் போற்
றுகின்றேன்.

உங்களது குழந்தைகள் தமது உயி
ருக்கும்மேலாக தமது தாய் நாட்டின் சுதந்
திரத்தை நேசித்தார்கள். இந்த உத்தம
மானவர்களை ஒரு புனித இலட்சியத்திற்கு
உவந்தவித்த பெற்றோராகிய நீங்கள் நிச்ச
யம் பெருமை கொள்ள வேண்டும். உங்க
ளது குழந்தைகள் சாகவில்லை, சரித்திர
மாகிவிட்டார்கள்.

எமது தாய் நாடு விடுதலை பெற
வேண்டும், எம்மைப் பிணைத்திருக்கும்
அடிமை விலங்குகள் உடைத்தெறியப்பட
வேண்டும். எமது மக்கள் சுதந்திரமாக,
கௌரவமாக, பாதுகாப்பாக வாழவேண்
டும். இந்த இலட்சியம் ஈடுநேவேண்டு
மாயின் நாம் போராடித்தான் ஆகவேண்
டும். இரத்தம் சிந்தித்தான் ஆகவேண்
டும். நாம் ஒரு இலட்சிய விதையை விதைத்
திருக்கிறோம். அதற்கு எமது வீரர்களின்
இரத்தத்தால் நீர் பாய்ச்சி வளர்க்கிறோம்.
அந்த விதை வளர்த்து விருட்சமாகி எமது
மாவீரர்களின் கனவை நினவாக்கும்.

'புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்'

எமது இலட்சிய உறுதிக்கு.....

(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஒரு உயரிய இலட்சியத்திற்காக வாழ்பவன்.
தனக்காக வாழாமல் மற்றவர்களுக்காக
வாழ்பவன், மற்றவர்களின் விடிவுக்காக,
விமோசனத்திற்காக வாழ்பவன். சுயநல
மற்ற, பற்றற்ற அவனது வாழ்க்கை உன்
சுதமனது, அர்த்தமனது, சுதந்திரம்
என்ற உன்னத இலட்சியத்திற்காக அவன்
தனது உயிரையும் அர்ப்பணிக்கத் துணிகி
றான். எனவே, விடுதலைவீரர்கள் அபூர்
வமான மனிதப் பிறவிகள். அசாதாரண
மான பிறவிகள்.

ஒரு விடுதலை வீரனின் சாவு ஒரு
சாதாரண மரண நிகழ்வு அல்ல. அந்தச்
சாவு ஒரு சரித்திர நிகழ்வு. ஒரு உன்னத
இலட்சியம் உயிர்பெறும் அற்புதமான
நிகழ்வு, உண்மையில் ஒரு விடுதலைவீரன்
சாவதில்லை. அவனது உயிராக இயங்கிவந்த
இலட்சியத்தி் என்றுமே அணைந்துவிடுவ

தில்லை. அந்தஇலட்சிய நெருப்பு ஒரு வர
லாற்றுச் சக்தியாக மற்றவர்களைப் பற்றிக்
கொள்கிறது. ஒரு இனத்தின் தேசிய ஆன்
மாலைத் தட்டிஎழுப்பி விடுகிறது.

தமிழீழ சுதந்திரப் போர் இன்று ஆசி
யாக் கண்டத்தில் முதன்மையான விடுத
லைப் போராட்டமாக சர்வதேசப் புகழ
டைந்திருக்கிறது. மூன்றாம் உலகின் ஒடுக்
கப்படும் இனங்களுக்கும் அடக்கப்படும் மக்
களுக்கும் எமது புரட்சிகர ஆயுதப்
போராட்டம் ஒரு முன்னுதாரணமாக
வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கிறது. சிங்கள
ஆயுதப் படைகளையும் உலகின் மிகப்
பெரிய இத்தியப் படைகளையும் தனித்து
நின்று போராடி எமது மாவீரர்கள்
படைத்த மகத்தான சாதனைகள் இன்று
உலக வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப்
பெற்றிருக்கிறது. நீண்டதும், சுடினமான
தும், அபாயகரமானதுமான இந்த யுத்தங்

லெப். சங்கர்
(செ. சத்தியநாதன்)
கம்பர்மலை.
வீரமரணம்: 27-11-82

ஆனந்தன்
(இ. அருள்நாதன்)
மயிலிட்டி.
வீரமரணம்: 15-7-83

கப்டன் பண்டிதர்
(சி. ரவிந்திரன்)
கம்பர்மலை.
வீரமரணம்: 9-1-85

மேஜர் அல்பேட்
(க. குப்தி)
அச்சவேலி.
வீரமரணம்: 21-12-85

லெப்.கேணல் புலேந்திரன்
(கு. தர்மராசா)
திருமலை.
வீரமரணம்: 5-10-87

லெப். கேணல் விக்கர்
(மருஸின் பியூஸ்லஸ்)
பனங்கட்டிக்கொட்டு.
வீரமரணம்: 12-10-86

கப்டன் லிங்கம்
(சி. செல்வகுமார்)
வல்வெட்டித்துறை.
வீரமரணம்: 24-4-86

மேஜர் கண்ணல்
(சி. சிற்றம்பலம்)
கந்தளாய்,
வீரமரணம்: 5-11-86

லெப். கேணல் சந்தோசம்
(க. உமைதேசன்)
அரியாலை.
வீரமரணம்: 21-10-87

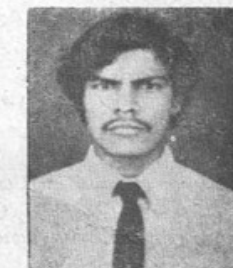
லெப். சீலன்
(ஆ. சாள்ஸ் அன்ரனி)
திருமலை.
வீரமரணம்: 15-7-83

லெப். செல்லக்கிளி
(செ. செல்வநாயகம்)
கல்வியங்காடு.
வீரமரணம்: 23-7-83

கப்டன். லாலாரஞ்சன்
(க. ஞானேந்திரமோகன்)
பகுத்தித்துறை.
வீரமரணம்: 13-7-84

கப்டன் நெஜி
(க. மகேஸ்வரன்)
காரைநகர்.
வீரமரணம்: 2-12-85

லெப்டினன் கேணல்
பொன்னம்மாள்
(யோ. குகன்)
யாழ். கலட்டி.
வீரமரணம்: 14-2-87

வீர வீணக்கம்

அடிக்கற்கள்

இவர்கள் தமிழீழ அன்னையின் மூத்த புதல்வர்கள்.

எமது இயக்கத்தின் முன்னோடிகள்.

எமது மண்ணும், மக்களும் சுதந்திரமாக வாழமுடியும்
என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டியவர்கள்.

போராளிகளுக்கு வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள்.

எமது தலைவரின் தளபதிகள்.

தமிழீழ தேசத்தின் அடிக்கற்கள்.

இந்த இரண்டாவது மாவீரர்நாளில் இவர்களை
நினைவுகூருகின்றோம்.